

การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2568

การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2568

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม



ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทรจิตร)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคุณทรง)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(อาจารย์อนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษกนก ดวงชาทม)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....ปี.....

Title	:	The Development of Writing Skills through Imagination of Pratomsueksa 2 students by Learning Activities Package
Author	:	Miss Thanyarat Chanseang
Degree	:	Master of Education (Curriculum and Instruction) Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors	:	Associate Professor Dr.Wanida Pharana Assistant Professor Dr.Phusit Boonthongtherng
Year	:	2025

ABSTRACT

The objective of this experimental research is to 1) Develop creative writing activities with skill training sets for primary 2 students that are effective according to the 80/80 criterion 2) Compare imaginative writing skills of primary 2 students after studying with the 80 percent criterion and 3) Study the satisfaction of primary 2 students with creative writing activities with skill training sets. The sample group was 13 primary 2 students in the second semester of the 2023 academic year at Ban Sok Siao Saensuk School, Khon Kaen Province. The research instruments included 1) Learning management plan using creative writing activities with skill training sets 2) Imaginative writing skills test and 3) student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation and t-test Dependent Samples

The research results found that 1) the creative writing activities combined with the imaginative writing skill training kits of the second grade primary school students were effective at 84.84/85.13 2) The students had scores from the imaginative writing ability test after studying higher than before studying by using the creative writing activities combined with the skill training kits, with a statistically significant difference at the .05 level. 3) The students had the highest overall satisfaction with the learning management with the learning activities combined with the skill training kits.

Keywords: learning activities with skill training sets, Imaginative writing skills, satisfaction

_____ Major Advisor

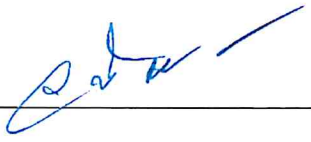
เรื่อง : การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ
ผู้วิจัย : นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง
ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง
ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13 คน ของโรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test) Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.84 / 85.13 2) นักเรียนมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตามจินตนาการคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ, ทักษะการเขียนตามจินตนาการ, ความพึงพอใจ



อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาและเอาใจใส่ช่วยเหลือให้กำลังใจ และคำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทรจิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคุณทรง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความเมตตาและให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ประกอบด้วย อาจารย์ปิยวรรณ กันทอง, ดร.ธนพล เอกพจน์, อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง, อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล และ ดร.สุมาลี พลขุนทรัพย์ ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครูของโรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทั้งยังคอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีสำหรับการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ตลอดจนบุคคลรอบข้างที่ได้ส่งเสริมและเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา ทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอถวายเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์และญาติมิตรทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จได้จนถึงทุกวันนี้

นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง

สารบัญ

หัวเรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อ ..... ก
ABSTRACT ..... ข
กิตติกรรมประกาศ ..... ค
สารบัญ ..... ง
สารบัญตาราง ..... ฉ
สารบัญภาพ ..... ช
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 3
1.3 สมมติฐานงานวิจัย 3
1.4 ขอบเขตการวิจัย 3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม 6
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง 2560) 6
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ 20
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ 25
2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ 30
2.5 การหาประสิทธิภาพ 35
2.6 ทักษะการเขียนตามจินตนาการ 37
2.7 ความพึงพอใจ 48
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 51
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย 54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 56
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 56
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 56
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ 57
3.4 รูปแบบการวิจัย 62
3.5 วิธีดำเนินการวิจัย 63
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล 64
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 64

หัวเรื่อง **หน้า**

บทที่ 4 ผลการวิจัย 68
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 68
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 68
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 69
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 72
5.1 สรุป 72
5.2 อภิปรายผล 72
5.3 ข้อเสนอแนะ 74
บรรณานุกรม 75
ภาคผนวก 80
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 81
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพเครื่องมือ 120
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 123
ภาคผนวก ง หนังสือราชการ 129
การเผยแพร่ผลงานวิจัย 136
ประวัติผู้วิจัย 137

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

2.1 วิเคราะห์ตัวชี้วัดรายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 10
2.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 16
3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 58
3.2 แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) 63
4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) กิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ตามเกณฑ์ 80/80 69
4.2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ตรวจสอบจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตามจินตนาการหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 69
4.3 การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 70
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ 71
ข.1 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถาม (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ 121
ค.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องตามจินตนาการ 124
ค.2 สรุปผลการประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ 124
ค.3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ หาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) 125
ค.4 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 126
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเขียนตามจิตนาการ 128

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย 55
3.1 แบบการวิจัยเชิงทดลอง แผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) 63

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การเขียนจึงเป็นสื่อที่ช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนไปสู่คนอื่นได้อย่างเข้าใจ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 203) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า หมายถึง ขีดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ และกระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 54-55) ระบุมาตรฐานการเขียนดังนี้ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับประเทศ โดยมีเป้าหมายและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในแต่ละระดับชัดเจน ตามกรอบทิศทางของแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการใช้ภาษาไทยควบคู่กับภาษาถิ่นอย่างถูกต้องโดยตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งกำหนดสาระการเขียนเป็นสาระที่ 2 มีมาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ที่กำหนดไว้ว่า ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และได้กำหนดให้เรียนรู้การเขียนเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, น. 1-3) การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ส่วนเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน และให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการทางสติสมอง และเน้นคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ ใช้สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553, น. 6)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หลักตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ ไว้ 5 สาระการเรียนรู้ และ 5 มาตรฐานการเรียนรู้ในส่วนของสาระการเขียน คือ มาตรฐาน ท 2.1 การเขียนเป็นการใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-9)

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารมีหลายรูปแบบ และวิธีการเขียนสื่อความเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้เพื่อการสื่อสารมากที่สุด ซึ่งการเขียนเป็นทักษะหลักใน 4 ทักษะของการใช้ภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การเขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเข้าใจ ถ่ายทอดความรู้ สติปัญญาของมนุษย์ อีกทั้งยัง สื่อสารถึงความรู้สึกที่อยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ นอกจากนี้วิธีการใช้สัญลักษณ์ตัวอักษร ยังแสดงออกได้ถึงกระบวนการทางความคิดอีกด้วย กรมวิชาการ (2548, น. 27-28, อ้างถึงใน สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์, 2550, น. 67) ดังนั้นการเขียนจึงเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่แสดงออกทางภาษาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อแสดงความรู้ ความคิด ความสามารถ ประสบการณ์ต่าง ๆ ของตนให้คนอื่นได้รู้ ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2550, น. 1-4) ที่กล่าวไว้ว่าการเขียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจได้ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ โดยการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงลำดับของความคิดให้ต่อเนื่องกันเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงพฤติกรรมการสร้างสรรค์ของผู้เขียน ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคน การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการ และประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน (อัจฉรา ชีวพันธ์, 2550, น. 3) การเขียนเชิงสร้างสรรค์ นอกจากจะสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจแล้ว ต้องแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ที่เกิดจากจินตนาการของผู้เรียนเองหรือความคิดคำนึงของตน เขียนออกมาด้วยความสละสลวย ประทับใจผู้อ่าน ผู้ฟัง และให้ความรู้สึกเพลิดเพลินใจและระดับสติปัญญาไปในตัว นอกจากนี้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องเป็นการเขียนที่มิได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น มีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ แตกต่างไปจากแนวคิดเดิมที่มีอยู่ มีความน่าสนใจ เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด

สภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในปัญหาที่พบหลายด้านโดยเฉพาะด้านการเขียนที่เป็นสาเหตุสำคัญของนักเรียนในการเรียนการสอนปัญหาหลักเกิดจากนักเรียนมีสมาธิสั้น ขาดความสามารถในการเขียนคำยาก นักเรียนบางคนมีปัญหาในการเลือกใช้คำ เช่น บางคนเขียนได้แต่ใช้คำวกไปวนมา ใช้คำเดิมซ้ำ ๆ บางคนขาดความมั่นใจในการเขียน ทั้งหมดนี้จึงเป็นสาเหตุในการเขียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาต่อเนื่องในการเขียนได้ เนื่องจากไม่กล้าที่จะเขียน ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง หากครูให้ทำกิจกรรมหรือเขียนตามคำบอกมักจะกลัวตัวเองเขียนผิดและไม่กล้าที่จะเขียนทำให้ได้คะแนนน้อยและมีปมด้อย และทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ช้ากว่าเพื่อนในระดับเดียวกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 48-49)

จากปัญหานักเรียนไม่สามารถเขียนเรื่องตามจินตนาการไม่ได้ เขียนเนื้อหาสาระไม่สอดคล้องกับภาพ โครงสร้างหรือรูปแบบการเขียนไม่ครบส่วน การเรียบเรียงประโยค ลำดับเหตุการณ์ไม่ต่อเนื่องวกวน การเชื่อมโยงประโยคไม่สละสลวย เลือกใช้ภาษา ถ้อยคำไม่เหมาะสมกับงานเขียน ด้วยสภาพปัญหาการเขียนจึงทำให้การเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข ไม่เข้าใจคำ การเรียบเรียงประโยค ลำดับเหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง เลือกใช้ภาษา ถ้อยคำไม่เหมาะสมกับงานเขียน ส่งผลให้การทดสอบความสามารถการเขียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ จากหลักการและเหตุผลข้างต้นการเขียนตามจินตนาการที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในบริบทของโรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข และได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ สามารถนำไปแก้ไขปัญหาการเขียนตามจินตนาการได้ ดังเช่นงานวิจัยของ นางสุรัตน์ หอมเอื้อ (2555, น. 138) ที่ศึกษาพบว่าชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพจึงทำให้ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และรัศมี กุลวงศ์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้เทคนิคระดมสมองและผังความคิด ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ดังนั้น ทำให้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ของโรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุขเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ มีทักษะการเขียนตามจินตนาการหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 9 โรงเรียน ในกลุ่มเครือข่ายหนองโนห้วยโจด ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยโจดโคกสะอาด โรงเรียนบ้านศิลาโป่งคำ โรงเรียนบ้านโนนสัง โรงเรียนบ้านนาฝาย โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข โรงเรียนหนองโนวิทยาคาร โรงเรียนบ้านป่าติ้ว โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 34 และโรงเรียนบ้านโคกกลาง จำนวน 85 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13 คน ของโรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข ตำบลห้วยโจด อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้โรงเรียนเครือข่ายเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น : กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

ตัวแปรตาม: 1. ทักษะการเขียนตามจินตนาการ

2. ความพึงพอใจ

1.4.3 ด้านเนื้อหาสาระ

ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และการเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระที่ใช้ได้แก่ สาระการเขียน โดยใช้แบบเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1.4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1.4.5 ด้านสถานที่ใช้ในการวิจัย

สถานที่วิจัย คือ โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ หมายถึง การเขียนเรียบเรียงความรู้ประสบการณ์ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยถ้อยคำที่สละสลวย คมคายกะทัดรัด มีแนวคิดแปลกใหม่น่าสนใจ ไม่ซ้ำหรือลอกเลียนแบบใคร มีคุณค่าในการสร้างสรรค์โดยต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์เป็นพื้นฐานในการเขียน ซึ่งความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะวัดจากความสามารถด้านการเขียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ใช้ประกอบชุดฝึกทักษะ 4 ชุด เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 12 แผน มีขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ครบองค์ประกอบ และในขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เอื้อต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นการสร้างความสนใจหรือการจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน 2) ขั้นกิจกรรม ดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อกระตุ้นให้เกิดความคิด ครูผู้สอนคอยให้กำลังใจ 3) ขั้นลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติโดยใช้ใบงานเป็นสื่อกระตุ้น และ 4) ขั้นนำเสนอ นักเรียนนำเสนอผลงานและปรับปรุงแก้ไขผลงาน

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ที่จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้จากคะแนนแบบฝึกทักษะ ใช้เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนระหว่างเรียน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตามจินตนาการประกอบชุดฝึกทักษะ หลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ทักษะการเขียนตามจินตนาการ หมายถึง ความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพ เขียนโยงคำกับความหมาย เขียนเรียงคำเป็นประโยค และแต่งประโยค ซึ่งเป็นคำที่มีในบทเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ซึ่งวัดโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะในการเขียนตามจินตนาการ เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 1 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ โดยนักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออก มีความเข้าใจ มีการให้ความร่วมมือ ซึ่งวัดโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ จำนวน 10 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น

1.6.2 ครูสามารถแก้ไขปัญหาทางการเรียนด้านการเขียนตามจิตนาการ ในสาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.3 โรงเรียนมีแผนการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ด้านการเขียนตามจินตนาการ เขียนสื่อความ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง 2560)
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ
4. แผนการจัดการเรียนรู้
5 .การหาประสิทธิภาพ
6. ทักษะการเขียนตามจินตนาการ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง 2560)

ผู้วิจัยได้นำเสนอดังนี้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดเขียนบรรยาย บันทึกประจำวันเขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 2-3) ได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 สาระคือ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อนและปฏิบัติตาม เล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ฝึกจับใจความสำคัญจากเรื่อง ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่นท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหา

ความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4, ป.2/5, ป.2/6, ป.2/7, ป.2/8

ท 2.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4

ท 3.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4, ป.2/5 ป.2/6, ป.2/7

ท 4.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4, ป.2/5

ท 5.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3

รวม 5 มาตรฐาน 27 ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ตัวชี้วัดรายวิชาพื้นฐานสู่เนื้อหา
ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวนมาตรฐาน 5 มาตรฐาน และจำนวนตัวชี้วัด 27 ตัวชี้วัด ต่อปี

ตารางที่ 2.1 วิเคราะห์ตัวชี้วัดรายวิชาพื้นฐานสู่เนื้อหาระดับประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. 1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย 1. คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ 2. คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 3.คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ 4. คำที่มีอักษรนำ 5. คำที่มีตัวการันต์ 6. คำที่มี รร 7. คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
		3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 5. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น 1. นิทาน 2. เรื่องเล่าสั้น ๆ 3. บทเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ 4. เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น 5. ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น 1. หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย 2. หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
		7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ 1. การใช้สถานที่สาธารณะ 2. คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
		8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น 1. ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น 2. ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน 3. ไม่ทำลายหนังสือ 4. ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่
2	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
		2. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
		3. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		4. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น 1. เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า 2. ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ 3. ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล 4. ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
3	ท 3.1 มาตรฐาน สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำคำสั่งที่ซับซ้อน
		2. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 3. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู 4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น 1. เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก 2. นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน
		5. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	1. รายการสำหรับเด็ก 2. ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน 3. เพลง

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		6. พูดสื่อสารได้ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์	การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น 1. การแนะนำตนเอง 2. การขอความช่วยเหลือ 3. การกล่าวคำขอบคุณ 4. การกล่าวคำขอโทษ 5. การพูดขอร้องในโอกาสต่าง ๆ 6. การเล่าประสบการณ์ใน ชีวิตประจำวัน
		7. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง เช่น 1. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด 2. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง 3. ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไป รับประทานขณะที่ฟัง 4. ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น 5. ตั้งใจดู 6. ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการ รบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูด เช่น 7. ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ 8. ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล 9. ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด 10. ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความ อับอายหรือเสียหาย

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
4	มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ . ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย
		2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	1. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ 2. มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 3. การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ 4. คำที่มีตัวการันต์ 5. คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ 6. คำที่มีอักษรนำ 7. คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน 8. คำที่มี รร 9. ความหมายของคำ
		3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	1. การแต่งประโยค 2. การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ
		4. บอกลักษณะคำคล้องจอง	1. คำคล้องจอง
		5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	1. ภาษาไทยมาตรฐาน 2. ภาษาถิ่น

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
5	มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	1. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น 1. นิทาน 2. เรื่องสั้นง่าย ๆ 2.1 ปริศนาคำทาย 2.2 บทอาขยาน 2.3 บทร้อยกรอง 2.4 วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
		2. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น	บทร้องเล่นที่มีคุณค่า 1. บทร้องเล่นในท้องถิ่น 2. บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
		3. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า 1. บทอาขยานตามที่กำหนด 2. บทร้อยกรองตามความสนใจ

โครงสร้างรายวิชา

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
	เตรียมความพร้อม 1. พยัญชนะไทย 2. สระ		
1	น้ำใส	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท1.1 ป.2/4 ท1.1 ป.2/5 ท4.1 ป.2/1 ท4.1 ป.2/2 ท4.1 ป.2/1	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. คำจากเรื่อง 5. การอ่านและสังเกตคำ 6. อักษร 3 หมู่ (1) 7. อักษร 3 หมู่ (2) 8. อ่านคล่องร้องเล่น 9. ชวนคิด ชวนทำ 10. การอ่านบทดอกสร้อย 11. การอ่านออกเสียงในบทเรียน
2	ใจหาย	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท1.1 ป.2/4 ท1.1 ป.2/5 ท1.1 ป.2/6 ท4.1 ป.2/1 ท4.1 ป.2/2 ท5.1 ป.2/1	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. คำจากเรื่อง 5. สระเอียะ สระเอีย 6. การอ่านและสังเกตคำ 7. คำในแม่กน 8. อ่านคล่อง ร้องเล่น 9. ชวนคิด ชวนทำ 10. คำคล้องจอง 11. การอ่านบทร้อยกรอง
3	เพื่อนกัน	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท1.1 ป.2/3 ท1.1 ป.2/4 ท1.1 ป.3/5 ท1.1 ป.2/6	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. คำยากจากบทเรียน 5. สระเอือะ สระเอือ 6. การอ่านและสังเกตคำ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
		ท2.1 ป.2/2 ท3.1 ป.2/2 ท3.1 ป.2/3 ท3.1 ป.2/4 ท3.1 ป.2/5 ท4.1 ป.2/1 ท4.1 ป.2/2 ท5.1 ป.2/1	7. คำควบกล้ำ 8. อ่านคล่อง ร้องเล่น 9. ชวนคิด ชวนทำ 10. คำอ่านออกเสียง (นิทานเรื่องลากับเหยือกน้ำ)
4	กลัวทำไม	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท1.1 ป.2/3 ท1.1 ป.2/4 ท1.1 ป.2/5 ท1.1 ป.2/6 ท3.1 ป.2/4 ท3.1 ป.2/5 ท4.1 ป.2/1 ท4.1 ป.2/2 ท5.1 ป.2/1	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. คำยากจากบทเรียน 5. สระอึ สระอือ 6. การอ่านและสังเกตคำ 7. คำแต่งประโยค 8. อ่านคล่อง ร้องเล่น 9. ชวนคิด ชวนทำ 10. นิทานราชสีห์กับหนู 11. อ่านออกเสียง
5	ชีวิตใหม่	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท1.1 ป.2/3 ท1.1 ป.2/4 ท1.1 ป.2/5 ท1.1 ป.2/6 ท4.1 ป.2/1 ท4.1 ป.2/2 ท4.1 ป.2/3 ท5.1 ป.2/1	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. คำยากจากบทเรียน 5. สระเปลี่ยนรูป (อะ เป็นไม้หันอากาศ) 6. การอ่านอักษรนำ 7. การแต่งประโยค 8. อ่านคล่อง ร้องเล่น 9. ชวนคิด ชวนทำ 10. บทอาขยาน สักวาหวานอื่นมีหมื่นแสน
6	มีน้ำใจ	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2	1. รู้จักคำ นำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
		ท1.1 ป.2/3	3. การอ่านคิดวิเคราะห์
		ท1.1 ป.2/4	4. คำยากจากบทเรียน
		ท1.1 ป.2/5	5. สระลดรูป (โอะ)
		ท1.1 ป.2/6	6. คำที่มี ห นำ
		ท2.1 ป.2/2	7. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
		ท3.1 ป.2/2	8. อ่านคล่อง ร้องเล่น
		ท3.1 ป.2/7	9. ชวนคิด ชวนทำ
		ท4.1 ป.2/1	10. บทสักวาดาวจระเข้
		ท4.1 ป.2/2	
		ท4.1 ป.2/3	
7	นักคิดสมองใส	ท1.1 ป.2/1	1. รู้จักคำนำเรื่อง
		ท1.1 ป.2/2	2. การอ่านออกเสียง
		ท1.1 ป.2/3	3. การอ่านคิดวิเคราะห์
		ท1.1 ป.2/4	4. คำกริยา
		ท1.1 ป.2/5	5. สระเปลี่ยนรูป (เอะ) เป็น (อ็)
		ท1.1 ป.2/6	6. เพลงกล่อมเด็ก
		ท2.1 ป.2/2	7. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
		ท3.1 ป.2/5	8. อ่านคล่อง ร้องเล่น
		ท4.1 ป.2/5	9. ชวนคิด ชวนทำ
		ท4.1 ป.2/2	10. อ่านบทเรียน ไก่แจ้แช่เสียง
8	โลกร้อน	ท1.1 ป.2/1	1. รู้จักคำนำเรื่อง
		ท1.1 ป.2/2	2. การอ่านออกเสียง
		ท2.1 ป.2/1	3. การอ่านคิดวิเคราะห์
		ท2.1 ป.2/2	4. คำอ่าน เขียน คำยากจาก
		ท2.1 ป.2/3	บทเรียน
		ท2.1 ป.2/4	5. สระเอือ มีตัวสะกด
		ท2.1 ป.2/5	6. การอ่านและสังเกตเสียงสระ
		ท2.1 ป.2/6	7. การอ่านและสังเกตพยัญชนะ
		ท3.1 ป.2/4	ที่ไม่ออกเสียง
		ท3.1 ป.2/5	8. อ่านคำและสังเกตสระ และ
		ท4.1 ป.2/3	เครื่องหมายที่ไม่ออกเสียง
		ท4.1 ป.2/4	9. อ่านประโยค
		ท5.1 ป.2/1	10. อ่านคล่องร้องเล่น
		ท5.1 ป.2/2	11. อ่านบทอาขยาน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
9	รักพ่อ รักแม่	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท2.1 ป.2/3 ท3.1 ป.2/1 ท3.1 ป.2/5 ท4.1 ป.2/3 ท5.1 ป.2/3	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียงอ่านแจกลูก 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. สระออ ไม่มีตัวสะกด 5. การอ่านประโยค 6. การอ่านคำที่มี ฤ ฤ 7. การอ่านและสังเกตคำที่มีความหมายตรงกันข้าม 8. อ่านคล่องร้องเล่น 9. บทอาขยานรักษาป่า
10	เข็ดแล้ว	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท1.1 ป.2/3 ท1.1 ป.2/4 ท1.1 ป.2/5 ท1.1 ป.2/6 ท2.1 ป.2/2 ท3.1 ป.2/5 ท4.1 ป.2/2 ท4.1 ป.2/3 ท4.1 ป.2/4 ท5.1 ป.2/1 ท5.1 ป.2/2 ท5.1 ป.2/3	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. สระลดรูป (เ-อ) 5. การพูดแสดงความคิดเห็น 6. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง 7. อ่านคล่อง ร้องเล่น 8. ชวนคิด ชวนทำ 9. อ่านบทอาขยานรักษาป่า
11	เด็กดี	ท1.1 ป.2/1 ท1.1 ป.2/2 ท1.1 ป.2/3 ท1.1 ป.2/4 ท1.1 ป.2/5 ท1.1 ป.2/6 ท2.1 ป.2/2 ท3.1 ป.2/5 ท4.1 ป.2/2	1. รู้จักคำนำเรื่อง 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านคิดวิเคราะห์ 4. สระลดรูป (เ-อ) 5. การพูดแสดงความคิดเห็น 6. คำที่ใช้ไม้ยมก 7. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน 8. อ่านคล่อง ร้องเล่น 9. ชวนคิด ชวนทำ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
12	ชีวิตของเรา	ท1.1 ป.2/1	1. รู้จักคำนำเรื่อง
		ท1.1 ป.2/2	2. การอ่านออกเสียง
		ท1.1 ป.2/3	3. การอ่านคิดวิเคราะห์
		ท1.1 ป.2/4	4. คำจากเรื่อง
		ท1.1 ป.2/5	5. สระ รูปสระ มีตัวสะกดและ
		ท2.1 ป.2/2	ไม่มีตัวสะกด
		ท3.1 ป.2/2	6. อ่านคล่องร้องเล่น
		ท3.1 ป.2/3	7. ชวนคิด ชวนทำ
		ท3.1 ป.2/4	8. บทอาขยานความดีความชั่ว
		ท4.1 ป.2/2	9. บทร้อยกรองเห็นผิดเป็นถูก
		ท4.1 ป.2/4	
		ท5.1 ป.2/1	
		ท5.1 ป.2/2	
		ท5.1 ป.2/3	

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีสาระที่ใช้ได้แก่ สาระการเขียน โดยใช้แบบเรียนภาษาพาที หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 โลกร้อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2.1 ความหมายการเขียนเชิงสร้างสรรค์

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2547, น. 3) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นการเขียนที่มีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยผู้เขียนต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

ปราณี สุรสิทธิ์ (2549, น. 40) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำแนวคิด จากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น อีกทั้งยังมีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ ๆ ที่แหวกแนวจากของเดิมที่มีอยู่ เป็นผลงานที่คุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, น. 63) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดีมีจินตนาการดี

มีคลังคำอย่างหลากหลายสามารถนำคำมาใช้ในการเขียนต้องใช้เทคนิคการเขียนและใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

Dawson (2005) อธิบายถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า เป็นการเขียนที่ได้ความรู้จากการเรียนการสอน การฝึกฝน ภายใต้ความคิดสร้างสรรค์

Jones, Clarkson, Congram, and Stratton (2008) อธิบายถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า เป็นหลักสูตรหรือวิชาที่สอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อจุดมุ่งหมายให้นักเรียนแสดออกถึงความรู้สึกนึกคิดภายในของตนออกมา ซึ่งการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในปัจจุบันไม่เน้นสอนคำศัพท์ สิ่งสำคัญคือพลังทางความคิดสร้างสรรค์และวิธีการกระตุ้นนักเรียน

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนที่มีรูปแบบของตนเอง โดยการการเรียบเรียง ความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่แสดงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีแนวคิดจินตนาการใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิมทั้งรูปแบบกลวิธีในการนำเสนอ หรือการเล่าเรื่อง ทั้งนี้อาจเป็นสิ่งที่ผู้เขียนคิดขึ้นมาเอง หรือพัฒนาจากของเดิมที่มีอยู่แล้วก็ได้ ผลของการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะต้องเป็นสิ่งที่จรรโลงใจ และยกระดับความคิดประเทืองปัญญาแก่ผู้อ่านด้านใดด้านหนึ่ง

2.2.2 องค์ประกอบของการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์

ในการเขียนไม่ว่าจะเป็นการเขียนอะไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ก็คือความคิด หากไม่มีความคิดแล้วก็ย่อมจะเขียนไม่ได้ ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของผู้เขียนออกมาให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการ ความคิดจึงเป็น ความจำเป็นพื้นฐานของการเขียนทุกชนิดซึ่ง

กรรณิการ์ หวงเกษม (2534, น. 33) ได้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่ามี 3 ประการ คือ

1. มีจินตนาการ หรือความนึกคิด คือ ผู้เขียนจะต้องสร้างจินตนาการให้เกิดภาพในใจของผู้อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตามเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผู้เขียน

2. สำนวนภาษาดี คือ ผู้เขียนจะต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำและรูปประโยคที่เหมาะสม มีท่วงทำนองในการเขียนดี

3. ให้คุณค่าทางจิตใจและสติปัญญา คือ นอกจากจะให้ความเพลิดเพลินแล้วยังก่อให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ที่ประเทืองสติปัญญาด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ส่วนประกอบหลัก ๆ ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยความคิดเป็นหลัก การที่จะสร้างสรรค์ผลงานเขียนให้มีคุณภาพนั้นจะต้องผสมผสานความคิดในจินตนาการ ความสามารถในหลักการเขียนและให้ประโยชน์มีคุณค่าจิตใจและสติปัญญา

2.2.3 รูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์

รูปแบบการเขียนสร้างสรรค์ในที่นี้ หมายถึง กลวิธีทางวรรณศิลป์และแบบแผนหรือ ฉันทลักษณ์ที่กำหนดงานเขียนประเภทหนึ่ง ๆ ทั้งการเขียนร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งรูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2533, น. 39) ได้กล่าวถึง รูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา พอสรุปได้ดังนี้

1. การเขียนเป็นเรื่องราวการจัดหมู่เขียนเรื่องบนกระดานกำหนดคำ ข้อความประโยคภาพ ชื่อเรื่อง นิทาน สิ่งของ แล้วนำไปเขียนเรื่องราว

2. การเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิดตามความต้องการและจินตนาการ

3. การเขียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง

4. การเขียนคำโฆษณา คำขวัญและคำอวยพรจากสิ่งที่กำหนดให้เขียนตามความพอใจ

5. การเขียนกลอน คือ ให้เขียนกลอนบรรยายภาพหรือเขียนนิทานคำกลอนสั้น ๆ

6. การเขียนเพื่อการแสดง

7. การเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสาร

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552, น. 97-108) รูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงความซับซ้อนในฉันทลักษณ์ให้เป็นความเรียบง่ายอาจทำได้โดยการเปลี่ยนคำง่าย ๆ ที่สื่อความตรงไปตรงมาแต่แฝงด้วยความละเมียดละไม โดยไม่ยึดยึดติดกับกรอบของฉันทลักษณ์ ซึ่งจะทำให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกออกมาได้โดยไม่รู้สึกว่าถูกปิดกั้น

2. การใช้คำซ้ำหรือข้อความซ้ำ ๆ โดยทั่วไปการใช้คำซ้ำในการเขียนระบุถึงสรรพสิ่งในเชิงปริมาณ เช่น ราคาทองในช่วงนั้นสูงขึ้นมาก ๆ หรือในเชิงคุณภาพ เช่น เนื้อกระดาษมีสีขาวตุ่น ๆ เป็นต้น หรือเขียนขยายความว่าเพิ่มมากขึ้น เช่น แล้วทั้งสองก็เริ่มทะเลาะกันรุนแรงขึ้น, แล้วทั้งสองก็เริ่มทะเลาะกันรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ หรือเพื่อใช้เป็นเหตุการณ์ซ้ำ ๆ การเล่าเรื่องแบบซ้ำ ๆ นี้อาจทำให้ผู้ฟังเกิดความเบื่อหน่ายหรือมองว่าเป็นความไร้ฝีมือของผู้เขียน หรืออาจดีความได้ว่าเป็นความตั้งใจของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความเบื่อหน่าย เพราะในสภาพสังคมจริงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังกันอยู่ล้วนแต่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนกลายเป็นความน่าเบื่อหน่าย ดังนั้นถ้าผู้อ่านจะรู้สึกเบื่อหน่ายกับข้อความก็ถือว่าผู้เขียนได้บรรลุถึงความประสงค์ของตนเองแล้ว ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นคงนับได้ว่าเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์แล้ว

3. การใช้คำซ้อน คำซ้อน หมายถึง การนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือเป็นไปในทำนองเดียวกันมาซ้อนกัน ทำให้เกิดความหมายใหม่ที่ช่วยให้ความหมายของคำมีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น เศร้าซึม เบาหวิว หนักหน่วง ฯลฯ... อาจนำคำซ้อนแสดงสภาพของเหตุการณ์แสดงอารมณ์ความรู้สึก หรือคำซ้อนแสดงอาการ

4. การใช้คำซ้อนที่มีความหมายขัดแย้งกันกันเอง (Paradox) ได้แก่ องุ่นเปรี้ยวมะนาวหวาน น้ำผึ้งขม ประตูที่ปิดตาย ฯลฯ หรือข้อความที่มีความขัดแย้ง ได้แก่ข้อความที่ว่า ความตายคือการเริ่มต้น ฉันต้องเป็นคนโหดร้ายเพื่อแสดงความเมตตา....การเขียนถ้อยคำที่มีความขัดแย้งอาจฟังดูคล้ายเป็นเรื่องเหลวไหล แต่ที่จริงกลับสื่อถึงจินตนาการที่ซับซ้อน และความหมายที่ลึกซึ้งทั้งยังมีคุณค่ามากกว่างานเขียนที่จำกัดความคิดตามแบบแผน

5. การใช้ส่วนขยายในเครื่องหมายวงเล็บเพื่อการเล่าเรื่อง เป็นการขยายความถึงสิ่งที่เล่าก่อนหน้านั้น

6. การใช้เชิงอรรถเพื่อขยายความในการเล่าเรื่อง ปกติแล้วการเขียนเชิงอรรถแบบอรรถาธิบาย เป็นแบบแผนของการเขียนบทความ วิชาการ เนื่องจากการเขียนงานวิชาการส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่มีความซับซ้อนและสัมพันธ์กับงานเขียนวิชาการชิ้นอื่น ๆ แต่ก็มีนิยาย หรือเรื่องสั้นบางเรื่องนำเอา

เชิงอรรถ
เรื่องแต่ง
อธิบายคว

ดังเช่น บ
เพื่อสร้า
โรงพยาบ

จิตใจและ
"การอยู่อย่
ของ "สิงโต
แต่โดยคว
ธรรมดา ๆ
ผู้พูดให้คุณ
กำเนิดของ

และโต้ตอบ

ความหมาย
เยินยอ หรือ

โดยนำไปเที

อีกสิ่งหนึ่งแ

เท่าฟ้า คว
บางครั้งเป็น
เสนี
เกิดความเพ
ที่มีอยู่ออก
ทำให้ผู้อ่าน
สอดแทรกไ
สร้างสรรค์มิ
1
ที่ได้จากการ



การเขียนร้อยกรองเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับฉันทลักษณ์หรือรูปแบบของบทร้อยกรองชนิดนั้น ๆ รวมถึงศิลปะในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา และโวหารที่ลึกซึ้งกินใจ

สรุปได้ว่า รูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง มีวิธีการเขียนมีจุดมุ่งหมายกลวิธีในการเขียนที่หลากหลาย การเขียนถ้อยคำเป็นเรื่องราว โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การฟัง และการอ่าน มาเรียบเรียง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้เขียนจะเขียนด้วยกลวิธีใดจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวิธีเขียนแต่ละประเภทและจุดหมายในการสื่อสาร และสิ่งที่สำคัญประการหนึ่งก็คือการเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดงานเขียนที่สร้างสรรค์

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะการเขียน

2.3.1 ความหมายชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทยครูควรสร้างชุดฝึกทักษะให้กับผู้เรียน เพื่อส่งสริมความรถมารถทางการเรียนรู้ให้มากที่สุด ชุดฝึกทักษะมีผู้เรียกแตกต่างกันออกไป เช่น แบบฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะ แบบฝึกหัด ชุดฝึกเสริมทักษะเป็นต้น ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2532, น. 102) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกว่า เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างความเข้าใจเละเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติและนำเอาความรู้ไปใช้อย่างถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, น. 147) ให้ความหมายของชุดฝึกหรือแบบฝึกหัดว่า เป็นสื่อเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติที่ให้นักเรียนได้ฝึกอยู่แล้ว

พรชัย ผาดไธสง (2545, น. 31) กล่าวว่า ชุดฝึกหมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเอง ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้มีทักษะเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546, น. 10) ไว้กล่าวถึงความหมายของชุดฝึกว่า เป็นสื่อที่ช่วยเสริมทักษะเกี่ยวกับการเขียนทุกรูปแบบ ครูสามารถใช้ชุดฝึกช่วยพัฒนาการเขียน ชุดฝึกยังเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนสนใจและอยากฝึกเขียนเพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

จากความหมายของชุดฝึกข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะเกี่ยวกับการเขียน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนลงมือปฏิบัติเอง มีความสนุกสนาน เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาได้

2.3.2 ความสำคัญชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน ถ้าหากได้รับการฝึกฝนหรือทำชุดฝึกที่เหมาะสมจะช่วยในการแก้ปัญหาการเขียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกไว้ดังต่อไปนี้

กมล ดิษฐกมล (2509, น. 41) กล่าวไว้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น คือการนำความรู้ที่ได้เรียนมาฝึกให้เกิดความเข้าใจ การสอนวิชาทักษะอยู่ที่ "การฝึก" การฝึกอย่างถูกนั้นจะทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วว่องไว ชุดฝึกทักษะการเขียนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องฝึกให้แก่เด็กเพื่อให้เด็กมีความสามารถในการสื่อความหมาย อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536, น. 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกว่า เป็นวิธีสอนที่สนุกวิธีหนึ่ง การให้นักเรียนทำชุดฝึกมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น

วรรณา แซ่ตั้ง (2541, น. 4) กล่าวว่า ชุดฝึกที่ครูนำมาเป็นเครื่องมือในการสอนจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ช่วยเหลือนักเรียนสามารถเขียนตัวสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

พยาภรณ์ พิณพาทย์ (2542, น. 118) กล่าวไว้ว่า ชุดฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะเรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำชุดฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองให้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้วตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลาคำใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้เป็นสื่อและเป็นอุปกรณ์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะการที่มีชุดฝึกหลายชุดจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ความรู้ที่หลากหลาย มีความสนุกสนานในการเรียน และสามารถนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในอนาคตได้ดี

2.3.3 ลักษณะของชุดฝึกที่ดี

การจัดทำชุดฝึกทักษะของผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น ต้องมีลักษณะและรูปแบบของชุดฝึกที่หลากหลาย ซึ่งชุดฝึกที่ดีจะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึกด้วย มีนักการศึกษาหลายท่านให้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับลักษณะของชุดฝึกที่ดีไว้ดังนี้

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517, น. 72) ได้อธิบายลักษณะของชุดฝึกไว้ ดังนี้

1. เนื้อเรื่องต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ
4. ใช้เวลาที่เหมาะสมไม่นานจบเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อ
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ
6. ให้ความหมายต่อชีวิต
7. ฝึกให้คิดเร็วและสนุก
8. ปลุกความสนใจ
9. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

วรรณ แก้วเพรก (2526, น. 33-38) ได้กล่าวว่า ชุดฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาที่จะนำมาต้องเป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียน หรือสอดคล้องสัมพันธ์กับแบบเรียนทั้งที่เป็นคำ ประโยค ข้อความและเนื้อเรื่อง และเนื้อหาตรงตามหลักสูตรกำหนด

2. มีหลายแบบหลายลักษณะ เพื่อไม่ให้เบื่อ และเป็นการท้าทายให้อยากทำ

3. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ 3 ประการ คือรู้คำเพิ่มขึ้นเข้าใจความหมายของคำดีขึ้น และมีความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นตามระดับชั้นของนักเรียน

4. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน

5. ต้องไม่มีลักษณะของข้อสอบทั่ว ๆ ไป ที่มุ่งวัดความรู้ความเข้าใจอย่างเดียว แค่ต้องมีลักษณะที่จะเร้าความสนใจ ยั่วยุ จูงใจให้นักเรียนได้คิด ได้พิจารณาและได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นด้วย

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2527, น. 41) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดีพอสรุปไว้ว่า ชุดฝึกที่ดีต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลนอกจากนั้นชุดฝึกต้องมีความถูกต้องชัดเจนและมีคำชี้แจงประกอบด้วย

ฉวีวรรณ จินดาพล (2528, น. 31) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจ และเหมาะสะกับวัยเด็ก

2. มีตัวอย่างประกอบ ตัวอย่างที่ดีควรให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ แนวคิด

3. มีภาพประกอบเพื่อดึงจุดความสนใจละสื่อความหมาย ความเข้าใจในคำหรือข้อความยิ่งขึ้น ภาพควรเป็นภาพเขียนโปรงที่มีรายละเอียดของภาพน้อย เช่น ภาพการ์ตูน

4. มีเนื้อที่สำหรับเขียนเว้นให้เติม มีขนาดเหมาะสมกับคำหรือข้อความที่นักเรียนต้องการเขียน

5. การวางรูปแบบที่ดีจะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงาม และประหยัด

6. ควรบันทึกวิธีตอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของชุดฝึกไว้ในคู่มือด้วย

วิรัตน์ จุติประภาด (2542, น. 13) กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดี ดังนี้

1. จัดเนื้อหาให้เหมาะกับวัยและความสามารถของนักเรียน

2. จัดกิจกรรมให้หลากหลาย น่าสนใจ

3. ใช้ภาษาง่าย

4. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแบบฝึกหัดต้องชัดเจน

ชยาภรณ์ พิณพาทย์ (2542, น. 111) ได้กล่าวถึงลักษณะและรูปแบบของชุดฝึกที่ดีไว้

1. ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายด้าน เช่น การเติมพยัญชนะ ตัวสะกด ตัวการันต์

2. ตรงตามเนื้อหา

3. เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจและสภาพปัญหาของนักเรียน

ปราณี อยู่คง (2546, น. 10) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. มีลักษณะเข้าใจง่าย มีคำอธิบายที่ชัดเจน

2. มีรูปแบบที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน

3. ท้าทายให้นักเรียนใช้ความสามารถและฝึกด้วยตนเอง

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546, น. 19) กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. มีรูปแบบที่น่าสนใจ ใช้แบบฝึกสั้น ๆ ตามลำดับความยากง่าย

2. ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจและสภาพปัญหา

3. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใดและแบบฝึกควรทันสมัยอยู่เสมอ

River (1968, pp. 97-100) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกไว้ดังนี้

1. บทเรียนทุกเรื่องควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกก่อนที่จะเรียนในเรื่องต่อไป
2. การฝึกแต่ละครั้งควรฝึกเพียงแบบเดียว
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบสั้น ๆ
5. ประโยคหรือเนื้อหาในชุดฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
6. แบบฝึกควรให้นักเรียนได้ใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. การฝึกควรฝึกในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปลักษณะของชุดฝึกที่ดี เนื้อหาต้องอยู่ในบทเรียน คำชี้แจงที่สั้น ๆ นักเรียนเข้าใจง่าย เป็นแบบฝึกที่ท้าทาย ลำดับความยากง่าย จัดเนื้อหาให้เหมาะกับวัยและความสามารถของนักเรียน ต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐานและที่สำคัญต้องนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากลักษณะของชุดฝึกที่ดีและจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้ประมวลแนวคิดเพื่อใช้เขียนส่วนประกอบของชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1. ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เฉพาะในส่วนสาระการเขียน
2. การสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยประยุกต์จากรูปแบบของศศิธร สุทธิแพทย์ และฉวีวรรณ จินดาพล ประกอบด้วย มีคำชี้แจงสั้น ๆ ใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ และเหมาะสมกับวัยเด็ก ใช้เวลาที่เหมาะสมไม่นานจบเกินไป ขั้นตอนการใช้แบบฝึกจึงมี 4 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นนำ 2.ขั้นสอน 3.ขั้นปฏิบัติ 4.ขั้นสรุป มีจุดมุ่งหมายของชุดฝึกที่ชัดเจนและภาพประกอบเพื่อดึงจุดความสนใจ สื่อความหมาย ความเข้าใจในคำหรือข้อความยิ่งขึ้น

2.3.4 รูปแบบของชุดฝึกการเขียน

ชุดฝึกการเขียนมีหลายรูปแบบ การสร้างชุดฝึกที่ดีนั้น ควรมีรูปแบบที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนด้วย ซึ่งมีนักการศึกมาไว้กล่าวถึงรูปแบบของชุดฝึกการเขียนไว้ ดังนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, น. 55-56) เสนอรูปแบบของชุดฝึกไว้ดังนี้

1. แบบเลือกตอบ
   1.1 เลือกระบายสีพวกเดียวกัน
   1.2 เลือกคำที่มีความหมายตรงกับข้อความ
   1.3 เลือกตัวพยัญชนะใส่ในกลุ่มคำ
   1.4 เลือกคำที่ตัวสะกดการันต์ได้ถูกต้อง
   1.5 เลือกคำพวกเดียวกัน
   1.6 ขีดเส้นใต้คำพวกเดียวกัน
2. แบบเติมคำ
   2.1 เติมพยัญชนะในคำที่กำหนดให้
   2.2 เติมคำลงในข้อความที่กำหนดให้
   2.3 เติมส่วนประกอบของคำให้เป็นคำที่มีความหมาย

2.4 เติบคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

2.5 เติมอักษรในช่องว่างให้เป็นคำ ซึ่งตรงกับคำอ่านที่กำหนดให้

3. แบบจับคู่

3.1 จับคู่พยางค์ของคำที่อ่านตรงกัน

3.2 จับคู่คำกับข้อความที่มีความหมายตรงกัน

3.3 จับคู่คำพวกเดียวกัน

4. แบบสร้างคำ

4.1 สร้างคำจากภาพ

4.2 สร้างคำจากภาพและความหมายที่กำหนดให้

4.3 สร้างคำโดยเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้

4.4 สร้างคำโดยกำหนดส่วนประกอบของคำบางส่วนให้

4.5 นำคำมาประสมให้เกิดคำใหม่

4.6 สร้างคำจากตัวอักษรที่สลับที่กันอยู่

5. แบบสร้างประโยค

5.1 สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

5.2 เติมคำลงในประโยคให้ได้ใจความ

5.3 สร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้

6. แบบเขียนคำ

6.1 เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

6.2 เขียนคำจากคำอ่านและความหมายที่กำหนดให้

6.3 แก้คำที่เขียนสะกดผิด

7. แบบแยกส่วนประกอบของคำ

8. แบบหาความหมายของคำ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, น. 12-14) กล่าวว่า การสร้างชุดฝึก รูปแบบก็สำคัญในการที่จูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ ชุดฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่แบบเดียวจะเกิดความจำเจ น่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้ อยากลอง จึงควรเสนอรูปแบบของชุดฝึกที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ ปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบอื่นก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด ชุดฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลพินิจของผู้เรียน

2. แบบจับคู่ เป็นชุดฝึกที่ประกอบด้วยคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสดมภ์ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสดมภ์ขวามือมาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้

3. แบบเติมคำหรือแบบเติมข้อความ เป็นชุดฝึกที่มีข้อความไว้ให้แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

4. แบบหลายตัวเลือก เป็นชุดฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจน ไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือ คำตอบซึ่งอาจมี 3-5 ตัวเลือก ก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวกลาง

5. แบบอัตนัย คือ ความเรียง เป็นชุดฝึกที่มีตัวคำถาม ผู้เขียนจะต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถโดยไม่จำกัดคำตอบ แค่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้ในรูปของคำถามทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

Daccanay and Donaid (1963, p. 306) ได้เสนอแนะรูปแบบของชุดฝึกทักษะการเขียนและการเขียนสะกดคำว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. แบบฝึกให้เขียนตามคำบอก
2. แบบให้เลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่ โดยจับข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบฝึก แบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้ว ให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม
5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

สรุปได้ว่า ในการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียน จะต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระตามช่วงชั้นเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งให้ตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นชุดฝึกที่หลากหลาย ท้าทายอยากลอง ผู้เรียนจะได้นำไปสื่อสารได้อย่างมีประโยชน์ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกทักษะจำนวน 4 ชุด ชุดละ 3 แบบฝึก

2.4 แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนหรือแผนการสอน เป็นภารกิจสำคัญของผู้สอน ทำให้ครูผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไรเพื่อจุดประสงค์ สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอน ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอนสอนได้อย่างครอบคลุมเนื้อหา สอนอย่างมีแนวทางและมีเป้าหมาย ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ลักษณะ ขั้นตอนการจัดทำ และหลักการวางแผนการสอน ตลอดจนลักษณะแผนการสอนที่ดี เพื่อส่งผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 281) ได้สรุปความหมายของแผนการสอนได้ว่า แผนการสอน คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการ สอนเป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการ ทำให้ผู้สอนทราบว่าจะสอนเนื้อหาใดเพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2552, น. 139) ได้ให้ความหมายของคำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้

ชุลีพร พินิจพล (2554, น. 60) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทองดี ขัตติยะวงศ์ (2556, น. 58) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ หรือ แผนการสอน คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสาระสำคัญ (บทสรุปของเนื้อหา) จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา (สาระการเรียนรู้) กิจกรรมการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสติปัญญา เจตคติ ทักษะ

นันทวรรณ กองธรรม (2556, น. 39) ได้ให้ความหมาย แผนการจัดการเรียนรู้คือการวางแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรให้สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบ และประสิทธิภาพบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้

สรุปได้ว่า ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรม สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่ผู้สอนได้จัดทำไว้แล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ จะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวร เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

2.4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การวางแผนการจัดการเรียนรู้ของครู เป็นหัวใจของการนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดว่าต้องเลือกใช้กิจกรรม กระบวนการเรียนการสอนลักษณะใดจึงสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

คำพวน ประสงค์สันต์ (2554, น. 41) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูที่มีการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูจัดกิจกรรมตามเนื้อหาสาระ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 281-282) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ว่าเกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสารอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล) เพื่อตอบคำถามดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้

6.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง

6.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

6.3 สาระการเรียนรู้

6.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

6.5 สื่อการเรียนการสอน

6.6 การวัดผลประเมินผล

ดังนั้น ในการเขียนแผนการเรียนรู้จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว

สุภาพร ดำนุ่น (2555, น. 43) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีประโยชน์สำหรับครูผู้สอน เพราะทำให้ครูผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอนยิ่งขึ้น เป็นหลักฐานในการวัดผลของผู้เรียน และเป็นแนวทางการสอนสำหรับผู้อื่นที่จำเป็นต้องสอนแทน

นันทวรรณ กองธรรม (2556, น. 41) ได้กล่าวถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ช่วยให้เกิดการวางแผน และการเตรียมการล่วงหน้า ช่วยให้ครูสามารถเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ก่อนทำการสอนจริง และครูสามารถสอนได้ด้วยความมั่นใจ นักเรียนได้รับการพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่หลักสูตรต้องการ และผู้บริหารมีหลักฐานในการนิเทศก์การสอน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนวิธีสอนก่อนการจัดการเรียนสอน เพื่อให้ครูผู้สอนสะดวก สบายใจ มั่นใจในการสอนมากยิ่งขึ้นและตรงตามหลักสูตรแกนกลาง ทั้งยังเป็นหลักฐานในการวัดของผู้เรียนด้วย

2.4.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง และหลาย ๆ วิธีการก่อนที่จะมีการใช้แผนควรจะมีการประเมินผู้เรียนเสียก่อน เพื่อให้เป็นข้อมูลในการเลือกวิธีการ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อผู้เรียนจะได้ไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง และควรมีรายละเอียดที่ชัดเจนที่กล่าวถึงกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ บทบาทของครู การใช้สื่อ การวัดผล จนผู้อ่านมองเห็นพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้อย่างสมบูรณ์ จึงจะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี และไม่จำเป็นต้องบันทึกการสอนอีกก็ได้เพราะแผนการสอนที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้

คำนึง จันทะนันท์ (2553, น. 36) ได้ระบุถึง ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมีการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้สอนมีอิสระในการออกแบบ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ และควรปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ว่าให้ใช้รูปแบบใด โรงเรียนไม่ได้กำหนดไว้จึงเลือกรูปแบบที่ตนเห็นว่าเหมาะสม สะดวกต่อการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ชุลีพร พินิจผล (2554, น. 63) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจน ทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดประเมินผลโดยเฉพาะการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา จะได้เกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ทองดี ขัตติยะวงศ์ (2556, น. 60) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชีวิตประจำวันได้จริง ครูผู้สอนสามารถทำความเข้าใจนักเรียนทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและดีที่สุด

2.4.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูใช้ในการเตรียมการสอนมีหลายรูปแบบ มิได้กำหนดแบบใดแบบหนึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และความสะดวกในการใช้หัวข้อหรือองค์ประกอบในการจัดทำแผนการเรียนรู้ควรมีดังนี้

สุภาพร ดำนุ่น (2555, น. 46) นันทวรรณ กองธรรม (2556, น. 42) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ควรมีองค์ประกอบ คือ ส่วนหัวเรื่อง สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการชี้วัด และชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัด และการประเมินผล ความคิดเห็นของผู้บริหาร และบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ และฆนัท ธาตุทอง (2551) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ย้อนกลับจะมีองค์ประกอบ ส่วนใหญ่คล้าย ๆ กับแผนการจัดการเรียนรู้ที่คุณครูได้ดำเนินการอยู่แล้ว แต่จะมีบางส่วนที่แตกต่างไปบ้าง ได้แก่ ทักษะคร่อมวิชา คำถามสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ (เน้นวิธีการสอนอย่างมีขั้นตอน) หลักฐานวิธีการประเมิน เกณฑ์การประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้มี 3 ส่วนสำคัญ คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนท้ายดังนี้

ส่วนนำ

แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่....
ชื่อหน่วย : น. .....
รายวิชา : น. .....
ระดับชั้น : น. .....
เวลา : น. .....ชั่วโมง

ส่วนเนื้อหา

ความเข้าใจที่คงทน
จุดประสงค์ (มีหรือไม่ก็ได้)
มาตรฐานเนื้อหา
มาตรฐานการปฏิบัติได้หรือผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดชั้นปี/หรือตัวชี้วัดช่วงชั้น
ทักษะคร่อมวิชา/ทักษะข้ามวิชา
คำถามสำคัญ
กิจกรรมการเรียนรู้
สื่อการเรียนรู้
หลักฐาน และวิธีการประเมิน
เกณฑ์การประเมิน

ส่วนท้าย

บันทึกหลังสอนแต่ละครั้ง
ชื่ออาจารย์ผู้สอน
ความคิดเห็นของผู้บริหาร/ผู้ที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดเตรียมการสอนล่วงหน้าเพื่อให้ครูได้เข้าใจกระบวนการสอนในแต่ละแผนการสอน และเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ในเรื่องใหม่ ๆ ที่ผู้สอนได้นำมา

ให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ และหาแนวการเรียนที่หลากหลายมาสอนนักเรียน โดยใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ มีการวัด ประเมินผล สรุปผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาแผนการเรียนการสอนให้ดีขึ้นต่อไป

2.4.5 ขั้นตอนการเขียนแผนการสอน

ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์นั้น จะต้องเขียนให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน และเขียนในเชิงพฤติกรรมจุดประสงค์สามารถจำแนกได้ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง หรือความรอบรู้ในเนื้อหาวิชา ด้านทักษะ เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติที่ต้องลงมือทำ และด้านจิตพิสัย คือจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่เน้นคุณธรรม หรือเจตคติหรือความรู้สึกในใจ

ขั้นที่ 2 การกำหนดแนวการจัดการเรียนการสอน

เป็นการพิจารณาว่าการเรียนการสอนในแผนนั้นมีจุดเน้นหรือสาระสำคัญอะไร จะต้องสอนเนื้อหาใดจึงจะครอบคลุมครบถ้วน จะเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีสอนใดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงจะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และจะใช้สื่อการเรียนการสอนใดจึงจะสอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย

1. สาระสำคัญ
2. เนื้อหา
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีวัด และประเมินผล

การวัดและการประเมินผล จัดเป็นกิจกรรมสำคัญที่สอดแทรกอยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอนจะเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ระหว่างการเรียนการสอนจะเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงผลการเรียน และเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละ รายวิชา/ภาคเรียน จะเป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน เพื่อตรวจสอบให้แน่ชัดว่าผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนที่กำหนดไว้ โดยมีองค์ประกอบ 2 ประการ ได้แก่

1. การวัดผล คือการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมทางด้านความรู้ ทักษะ เจตคติเปลี่ยนไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เป็นตัวสำรวจ การเลือกใช้เครื่องมือทดสอบชนิดใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน
2. การประเมินผล คือการตัดสินว่าผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไร เมื่อนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการวางแผน และเขียนตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นที่ 2 กำหนดแนวการจัดการเรียนการสอน และขั้นที่ 3 กำหนดวิธีวัด และประเมินผล และแผนการสอนทั้งหมด 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นทำกิจกรรม และ 4) ขั้นสรุปผล

2.5 การหาประสิทธิภาพ

2.5.1 ในการหาประสิทธิภาพมีผู้ให้ความหมาย และการประเมินสื่อการสอนไว้ ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533) กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอนว่าเป็นการพิจารณาหาประสิทธิภาพและหาคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินสื่อจึงเริ่มด้วยการกำหนดปัญหา หรือคำถาม เช่นเดียวกับการวิจัย ด้วยเหตุนี้การประเมินสื่อจึงเป็นการวิจัย อีกแบบหนึ่งที่เรียกว่า การวิจัยประเมิน (Evaluation Research)

เผชิญ กิจระการ (2544) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึงความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์คาดไว้ประสิทธิภาพออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบและพิจารณาคุณค่าของสื่ออย่างมีระบบ ก่อนนำสื่อไปใช้งานจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.5.2 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่า เมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลจะเป็นประการใดโดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2554)

2.5.2.1 การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่คุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่านวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่งคำชี้แจงและรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้น บุคคลเหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหา แนะนำ บอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรมตามที่กล่าวนั้นเอง

2.5.2.2 การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1:4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ต้องใช้จำนวนกลุ่ม 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E_1/E_2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าเทียมใช้จะมี 3 เกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90

การจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้านวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อนหรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากมากนักมุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกันถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้าน ทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวมาแล้ว มาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ คือ พื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเช่นกัน

2.5.3 การหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อการสอน การหาการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (เผชิญ กิจระการ, 2544)

2.5.3.1 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สตูร CRV=1 2—N Ne 47

2.5.3.2 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ประสิทธิภาพของสื่อ การเรียนการสอน ที่ออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแสดงค่าตัวเลข 2 ตัว E_1/E_2 เช่น 80/80, 85/85, 90/90 โดยตัวแรกคือเปอร์เซ็นต์ของการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยถูกต้อง โดยถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และตัวเลขตัวหลังคือเปอร์เซ็นต์ของการทำแบบทดสอบถูกต้อง โดยถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยมีสูตรการคิด ดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \qquad (2\text{-}1)$$

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันในหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง E_1/E_2=80/80 ดังนี้

1. เกณฑ์80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียน ทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2. เกณฑ์80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนการเรียน (Pre-Test)

4. เกณฑ์80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึงนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อนั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้ คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะต้องมาจากผลลัพธ์การคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากเท่านั้น โดยมีค่าสูงสุดที่ 100 ส่วนแนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึง มีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การเรียนการสอนอย่างชัดเจนและสามารถวัดได้

2. เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตาม วัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ส่วนความยากและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและ แบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับจำนวนของวัตถุประสงค์ และต้องมีแบบฝึกหัด และข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอน จำนวนแบบฝึกหัดและข้อ คำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าจำนวนวัตถุประสงค์

2.6 ทักษะการเขียนตามจินตนาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 54-55) ระบุมาตรฐานการเขียนดังนี้ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับนวัตกรรมการเขียนได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

2.6.1 ความหมายของการเขียน

สุนีต์ ภู่จิรฐาพันธุ์ (2554, น. 150) กล่าวว่า การเขียนคือการถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด ความต้องการและความรู้สึกของบุคคลด้วยการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความออกมาเป็นลายลักษณ์ อักษร หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจตามที่ประสงค์

สมบัติ ศิริจันดา (2554, น. 87) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียน ถ่ายทอดผ่านตัวอักษร (ภาษา) ยังผู้รับสาร เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง จากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง และจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2555, น. 77) กล่าวว่า การเขียนหมายถึงทักษะในการใช้ภาษาที่มุ่งถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบ จุดประสงค์ตามเจตนาของผู้เขียน จากความหมายของการเขียนดังกล่าวข้างต้น แสดงให้ความสอดคล้องด้านความหมายของการเขียนว่า เป็นการสื่อสารที่ถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษรประการที่หนึ่ง ประการที่สองคือการเขียน ถ่ายทอดสารหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ความรู้ ความคิด อารมณ์ความรู้สึก หรือความต้องการที่มีอยู่ในตัวบุคคล และประการที่สามคือ ผู้เขียนมีจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายที่ต้องการถ่ายทอดสารนั้นออกไปและผู้รับสารหรือผู้อ่านได้เข้าใจถึงจุดประสงค์นั้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความ ต้องการตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสัญลักษณ์ไปยังผู้อ่านให้เข้าใจตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

2.6.2 จุดมุ่งหมายการเขียน

สุนีต์ ภู่จิรฐาพันธุ์ (2555, น. 151-152) อธิบายจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1. เพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้อ่านทราบ เช่น เล่าเหตุการณ์ เล่า ประสบการณ์ หรือเล่าประวัติ ผู้เขียนต้องใช้วิธีการเล่าให้ชวนอ่านและเห็นภาพจึงจะทำให้ผู้อ่านสนใจมากขึ้น

2. เพื่ออธิบายเป็นการเขียนอธิบายแจกแจงข้อเท็จจริง ความรู้หรืออธิบายวิธีการ หลักเกณฑ์และทฤษฎีต่าง ๆ มักปรากฏในงานเขียนประเภทวิชาการหรือตำรา การเขียนประเภทนี้ต้องใช้ภาษากระชับรัดกุม ลำดับความอย่างมีขั้นตอนจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น

3. เพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจหรือคล้อยตาม เช่น การเขียนบทโฆษณาสินค้า บทความโน้มน้าวใจ การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจจะต้องใช้ภาษาให้น่าสนใจมีความสละสลวย คล้องจอง สั้นกะทัดรัดและจดจำง่าย

4. เพื่อปลุกใจ เป็นการเขียนในรูปแบบของการปลูกจิตสำนึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเข้มแข็ง พร้อมเพรียง เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การเขียนเพื่อปลุกใจจะออกมาในรูปของบทความ บทเพลง บทละคร บทร้อยกรอง การเขียนลักษณะนี้จะต้องใช้คำที่มีน้ำหนักใช้ประโยคสั้น ๆ อาจมีการเน้นย้ำและยกตัวอย่างประกอบ

5. เพื่อแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์หรือแนะนำ เป็นการเขียนเพื่อ แยกแยะให้เข้าใจรายละเอียดหรือแก่นแท้ของเรื่อง การแสดงทรรศนะหรือนำเสนอความคิดใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักเขียนออกมาในรูปของบทความ การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงรวมทั้งใช้วิจารณญาณที่ถูกต้องยุติธรรมและการใช้ภาษาที่เรียบง่ายกะทัดรัด

6. เพื่อแสดงจินตนาการ เป็นการเขียนสร้างสรรค์ที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้อยตาม ดังนั้นผู้เขียนจึงควรใช้ภาษาที่สร้างภาพพจน์เพื่อจูงใจ การเขียนเพื่อแสดงจินตนาการมักปรากฏในรูปของบทร้อยกรอง เรื่องสั้น นวนิยายหรือบทละคร

7. เพื่อกิจธุระ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ที่จะกระทำกิจใดกิจหนึ่ง เช่น การเขียนประกาศ การเขียนจดหมายร้องเรียน การเขียนบัตรเชิญ รูปแบบการเขียนและการใช้ภาษาจะแตกต่างกันไปตามโอกาสและประเภทของกิจนั้น ๆ เช่น การเขียนจดหมายราชการต้องใช้รูปแบบที่แน่นอนและใช้ภาษาแบบแผน หรือการเขียนประกาศทั่วไปไม่เน้นรูปแบบ แต่ถ้าเป็นการประกาศอย่างเป็นทางการก็ต้องเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบ เป็นต้น

8. เพื่อล้อเลียนหรือเสียดสี เป็นการเขียนที่ต้องการหยิบยกเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจเป็นส่วนบกพร่องในสังคมมากล่าวตำหนิอย่างนุ่มนวล โดยการแทรกอารมณ์ขันด้วยถ้อยคำภาษาที่เล่นทีจริงไม่ รุนแรง ซึ่งแสดงออกได้หลายวิธี เช่น การเขียนล้อเลียนด้วยภาพและข้อความประกอบ หรืออาจจะเขียนเป็น ข้อเขียนสั้น ๆ หรือเรื่องราวสั้น ๆ

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2555, น. 78-79) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. เขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้อ่านเพื่อให้เห็นเหตุการณ์ และภาพรวมทั้งได้รับอรรถรสในสิ่งที่ผู้เขียนได้ประสบมา เช่น เล่าเหตุการณ์ เล่าประสบการณ์ ฯลฯ

2. เขียนเพื่ออธิบายหรือให้ความรู้ เป็นการเขียนที่มุ่งให้สาระความรู้แก่ผู้อ่าน โดยการแจกแจงข้อเท็จจริง อธิบายวิธีการลำดับขั้นตอนต่าง ๆ การเขียนลักษณะนี้มักเป็นงานเขียนเชิงวิชาการ เช่น อธิบายขั้นตอนการตอนกิ่งต้นยางพารา อธิบายการทำขนมช่อม่วง อธิบายเทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิตอล ฯลฯ

3. เขียนเพื่อโฆษณาจูงใจ การเขียนแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อโน้มน้าวใจ หรือโฆษณาเพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยหรือเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและทัศนคติ แล้วปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้เขียน เช่น การเขียนคำขวัญเชิญชวนให้ไปเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเขียนข้อความโฆษณาชวนเชื่อให้ซื้อสินค้าหรือใช้บริการต่าง ๆ ฯลฯ

4. เขียนเพื่อปลุกใจ การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนมีเจตนาจะให้ผู้อ่านมีความคิดเห็น เหมือนกับตนเอง หรือปลุกเร้าความรู้สึกที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น บทความปลุกใจให้คนไทยรู้รัก สามัคคี บทความปลุกใจให้ร่วมกันธำรงประชาธิปไตย เป็นต้น

5. เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น การเขียนลักษณะนี้มักเสนอในรูปของบทความทั่วไปในเชิง วิพากษ์ วิจารณ์ แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การแนะนำหนังสือ แนะนำสถานที่ การวิจารณ์การทำงานของรัฐบาล การวิเคราะห์สถานการณ์ความไม่สงบในสังคมไทย ฯลฯ

6. เขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้อยตามผู้เขียน โดยที่ผู้เขียนนำเสนอภาพความคิดที่สร้างสรรค์ผ่านการใช้ภาษาซึ่งเลือกสรรแล้วอย่างประณีต เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง บทละคร ฯลฯ

7. เขียนเพื่อล้อเลียนเสียดสี เป็นการเขียนที่มุ่งให้ความรู้สึกในลักษณะล้อเลียน เสียดสี ประชดประชัน ท้วงติง เหน็บแนม หรือหยอกล้อด้วยความปรารถนาดี อาจแทรกอารมณ์ขันในการเขียนหรือมีรูปภาพประกอบบ้าง เช่น การเขียนอธิบายภาพการ์ตูนล้อเลียนการเมือง บทละครเสียดสีสังคม การ แสดงตลกของนักแสดง ฯลฯ

สมบัติ ศิริจันดา (2554, น. 88-89) ที่ได้อธิบายจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ เช่นกันดังนี้

1. เขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ เช่น การเขียนสารคดี การเขียนข่าว การเขียนอัตชีวประวัติ การเขียนชีวประวัติ เป็นต้น

2. เขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อพรรณนา ชี้แจงบอกขั้นตอนวิธีการ ตลอดจนตอบปัญหาข้อข้องใจต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้เกิดความเข้าใจ เช่น การเขียนชี้แจงขั้นตอนการสลายม็อบที่อำเภอตากใบ การเขียนอธิบายขั้นตอนวิธีการทำงานวิจัย การอธิบายวิธีการทำต้มยำกุ้ง อธิบายวิธีการรับประทานยาหรือการใช้ยาฆ่าแมลง เป็นต้น

3. เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น คือ การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ แนะนำหรือแสดงข้อมูลใหม่ที่คิดว่าเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติแก่ผู้อ่าน โดยมีข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้องมีเหตุผลรองรับ เช่น บทความวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งด้านการเงิน การเมือง สังคม เศรษฐกิจ หรือบทวิจารณ์ต่าง ๆ ในวงการเมือง วงการบันเทิง เป็นต้น

4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ คือการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตาม ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ยอมรับหรือปฏิบัติตาม การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนต้องสามารถสร้างแรงจูงใจต่อผู้อ่านได้เป็นอย่างดี โดยชี้ให้เห็นประโยชน์ โทษ ข้อดีและข้อเสียต่าง ๆ ประกอบการชักจูงใจ ซึ่งต้องมีการแสดงเหตุผล การเปรียบเทียบ การยกตัวอย่าง ให้ผู้อ่านได้เห็นอย่างชัดเจน การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจสามารถแบ่งออกได้ 3 ลักษณะดังนี้

4.1 การเขียนเพื่อโฆษณา คือการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านสนใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการ อาจต้องการให้สนใจหรือเร่งเร้าให้ปฏิบัติก็ได้ เช่น โฆษณาขายสินค้า โฆษณาหาเสียง การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ เป็นต้น

4.2 การเขียนเพื่อปลุกปลอบใจ คือ การเขียนเพื่อกระตุ้นความรู้สึกให้คล้อยตามหรือให้เกิดร่วมกัน เช่น การเขียนเพื่อให้รักชาติรักแผ่นดิน การเขียนเร้าใจให้ต่อสู้เพื่อความยุติธรรม

4.3 การเขียนเพื่อจรรโลงใจให้แง่คิด คือการเขียนเพื่อให้แง่คิดหรือยกระดับจิตใจของผู้อ่านให้ดีขึ้น สร้างจิตสำนึกในทางที่ดีที่งาม เช่น การเขียนคำสั่งสอน คำชี้แนะ หลักธรรมะ เป็นต้น

5. การเขียนเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน คือ การเขียนเพื่อให้ผู้อ่านผ่อนคลาย ความเครียดของสมอง มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลินเจริญใจ เกิดความซาบซึ้งประทับใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

5.1 การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ คือ การเขียนที่สร้างจากจินตนาการของผู้เขียนและต้องการให้ผู้อ่านได้อ่าน และจินตนาการตามเรื่องราวที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เช่น นิทาน นิยาย นวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ เป็นต้น

5.2 การเขียนเพื่อเสียดสี ยั่วล้อ คือ การเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนุกสนานเช่นเดียวกัน โดยผู้เขียนจะเขียนเสียดสีหรือยั่วล้อสังคม บุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยมุ่งเอาความสนุกสนานเป็นหลัก ไม่ได้หวังให้เกิดความเสียหายแต่อย่างใด ซึ่งในการเขียนอาจมีการสอดแทรกคติข้อเตือนใจหรือแนวคิดที่ไม่หนักสมองมากนัก รูปแบบการเขียนประเภทนี้อาจใช้ลักษณะของตัวอักษรบรรยายภาพประกอบเช่นในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือเขียนเป็นเรื่องราวแบบร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ จากแนวคิดจุดประสงค์ของการเขียนที่มีผู้กล่าวไว้ข้างต้นว่ามีความสอดคล้องกัน และเห็นได้ว่า

จุดประสงค์ของการเขียนนั้นสัมพันธ์กับการใช้ภาษาและรูปแบบงานเขียน ดังนั้นผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไรก็เขียนให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงจะทำให้งานเขียนประสบ ความสำเร็จ

2.6.3 ลักษณะสำคัญของการเขียนที่ดี

ลักษณะสำคัญของการเขียนที่ดีนั้นเป็นเช่นไร ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้ อาทิ

สมบัติ ศิริจันดา (2554, น. 95-96) กล่าวว่า งานเขียนที่ดีควรพิจารณาจากลักษณะสำคัญ 3 ประการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ท่วงทำนองการเขียน หมายถึง ลักษณะลีลาเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์งานเขียนของผู้เขียนให้มีความแปลกใหม่ และน่าสนใจ ซึ่งท่วงทำนองการเขียนที่ดีนั้นต้องประกอบด้วยความคิดดี มี ความแปลกใหม่และเนื้อหาเหมาะสมกับรูปแบบของการเขียน

2. องค์ประกอบของเนื้อหา กล่าวคือ เนื้อหาของงานเขียนมักประกอบไปด้วยย่อหน้าหลาย ๆ ย่อหน้า ซึ่งย่อหน้าที่ดีควรมี 3 ลักษณะ ได้แก่ มีเอกภาพ มีสัมพันธภาพ และมีสารัตถภาพ

3. การใช้ภาษา ภาษาคือเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ถ่ายทอดเนื้อหา อันได้แก่ ถ้อยคำสำนวนโวหาร เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเพศ วัย การศึกษา ตลอดจนความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งองค์ประกอบของการใช้ภาษาได้แก่ สุภาพ-เหมาะสม กระชับ -รัดกุม ถูกต้อง-ชัดเจน และสละสลวย-เร้าอารมณ์ ส่วนโสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2555, น. 79-80) กล่าวว่า งานเขียนที่ดีนั้นนอกจากศิลปะการ ใช้ภาษาแล้วยังต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ดังนี้

3.1 มีความคิดสร้างสรรค์ งานเขียนที่ควรสะท้อนความคิดสร้างสรรค์ที่ดีและมีประโยชน์ ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องหรือรูปแบบที่แปลกใหม่เสมอไป แต่จะต้องสื่อสารที่เป็นไปในทางบวกมากกว่ามุ่งยุยงส่งเสริมในทางที่ไม่ดีแก่ผู้อ่าน

3.2 มีความชัดเจน งานเขียนที่จะสื่อสารได้ตรงกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ควรจะต้องมีความชัดเจนทั้งเรื่องการใช้คำให้ถูกต้องตรงความหมาย และการใช้ภาษาที่ไม่กำกวมหรือชวนให้ตีความได้หลายประเด็น

3.3 มีเอกภาพ การเขียนที่ต้องคำนึงถึงเอกภาพ หมายถึง ความเป็นหนึ่งเดียวของเนื้อหา ภายในเรื่องไม่ว่าจะเป็นเอกภาพในย่อหน้าหรือเอกภาพของภาพรวมของเนื้อเรื่อง ผู้เขียนที่ดีต้องไม่หยิบ เรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหามาปะปนในงานเขียนจนทำให้ผู้อ่านสับสน

3.4 มีสัมพันธภาพ หากเนื้อเรื่องที่เราเขียนมีความยาวหลายย่อหน้า จำเป็นต้องเชื่อมความแต่ละย่อหน้าให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ระมัดระวังอย่าให้เนื้อหาสลับไปมาอันจะทำให้เข้าใจยาก หากจะให้งานเขียนประณีตก็ควรรู้หลักการโครงเรื่องให้ดีด้วย

3.5 มีสารัตถภาพ การเขียนที่มีการเน้นส่วนสำคัญของเนื้อหาหรือเรียกว่ามีสารัตถภาพนั้น สามารถกระทำได้โดยการหาข้อความที่เหมาะสมมาสนับสนุนความคิดสำคัญเป็นการช่วยเพิ่มน้ำหนักให้อ่านคล้อยตามมากยิ่งขึ้น หรืออาจใช้วิธีเน้นย้ำประเด็นหลักในตอนท้ายเรื่องเป็นการสรุปก็ได้

สุนีติ์ ภู่จิรฐาพันธุ์ (2555, น. 152-153) กล่าวว่า การเขียนที่ดีคือการเขียนที่มีคุณภาพ มีประโยชน์และคุณค่าในด้านใดด้านหนึ่ง เหมาะแก่การอ่าน และอธิบายลักษณะสำคัญของการเขียนที่ดีไว้ ดังนี้

1. มีความเป็นเอกภาพ คือเขียนให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเนื้อหาตั้งแต่ต้นจนจบ การเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องมีใจความสำคัญและจุดมุ่งหมายสำคัญเพียงอย่างเดียว ผู้เขียน

จะต้องเขียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ หากจะอธิบายขยายความใด ๆ ก็ต้องเป็นไปเพื่อขยายใจความสำคัญนั้นให้กระจ่างขึ้น

2. มีสารัตถภาพ คือ เขียนให้เนื้อหาสาระที่มีคุณค่ามีประโยชน์ในแง่มุมใดแง่มุมหนึ่ง การเขียนใด ๆ ต้องมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญอย่างใดอย่างหนึ่งและเขียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นให้ได้เนื้อหาสาระมีความหนักแน่นมีความสมเหตุสมผล

3. มีสัมพันธภาพ คือเขียนให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน ไม่ว่าการเขียนนั้น จะเขียนกี่ย่อหน้า แต่ละย่อหน้าต้องมีความเกี่ยวโยงส่งทอดถึงกัน ข้อความและเนื้อเรื่องแต่ละตอนต้องสอดคล้องกันไปตามลำดับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

4. มีความกระจ่างแจ้ง คือเขียนให้ความกระจ่างแจ้งชัดเจนไม่คลุมเครืออ่านเข้าใจง่าย ความกระจ่างแจ้งเกิดจากเนื้อหาที่มีเอกภาพ การเรียงลำดับเนื้อหาดี และการใช้ภาษาที่ชัดเจนกระชับรัดกุมและมีความหมายตรงประเด็น

5. มีความคงที่ คือการเขียนที่แสดงแนวคิดที่คงที่ไม่หลากหลายแนวคิด ผู้เขียนจะเสนอแนวคิดสำคัญในแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งเพียงแนวคิดเดียวและรักษาแนวคิดให้คงที่ไม่เปลี่ยนจนจบ

6. มีความน่าสนใจชวนติดตาม คือเขียนให้น่าสนใจทำให้มีผู้อ่านติดตามตั้งแต่ต้นจนจบอ่านแล้วคิดวิพากษ์วิจารณ์และอยากจะได้อ่านงานเขียนในเรื่องอื่น ๆ ของผู้เขียนอีก ความน่าสนใจและชวนติดตามนั้นอยู่ที่การนำเสนอเนื้อหาที่แปลกใหม่ รวมทั้งมีกลวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำภาษาที่ดีและเหมาะสมกับเนื้อหานั้น

7. มีความถูกต้อง คือ ถูกต้องทั้งในด้านข้อมูลและการใช้ภาษา การเขียนเรื่องใด ๆ ด้วยจุดประสงค์อะไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญคือความถูกต้องและข้อมูลเนื้อหาจะต้องไม่บิดเบือนข้อมูลเนื้อหาถูกต้อง ใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมตามลักษณะของเนื้อหา

8. มีประโยชน์ คือ เขียนด้วยจุดมุ่งหมายที่ดีเพื่อให้เกิดประโยชน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยปราศจากอคติ เนื้อหาและภาษาที่ใช้ต้องเป็นไปในทางสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของงานเขียนที่ดีนั้นประกอบด้วยเอกภาพ สารัตถภาพ และสัมพันธภาพ แต่สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือการใช้ภาษา การแสดงความคิด และรวมทั้งประโยชน์จากงานเขียน

2.6.4 การเขียนตามจินตนาการ

การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำ ข้อความเรื่องราวให้ผู้อื่นรับรู้ ความคิดเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของการเขียน ผู้ที่จะเขียนได้ดีต้องมีความคิดที่แปลกใหม่มีคุณค่าสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นความสามารถทางสมองของบุคคลในการคิดได้กว้างไกล คิดได้หลายทิศทาง คิดเชื่อมโยง คิดแปลกใหม่ไม่ซ้ำแบบใครและเป็นประโยชน์ จากทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด (Guildford) (อ้างถึงใน สุวิทย์ มูลคำ, 2550, น. 19-20) ได้อธิบายว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองที่คิดได้กว้างไกลหลายทิศทางซึ่งประกอบด้วย 1) ความคิดคล่องแคล่ว คือคิดตอบสนองต่อสิ่งเร้าให้ได้มากที่สุด 2) ความคิดยืดหยุ่นคือความสามารถในการปรับสภาพของความคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ 3) ความคิดริเริ่ม คือความสามารถคิดแปลกใหม่แตกต่างจากความคิดธรรมดา 4) คิดละเอียดลออ คือ ความสามารถในการมองเห็นรายละเอียดในสิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็นและยังรวมถึงการเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่าง ๆ อย่างมีความหมาย ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นผู้เขียนต้องมีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการและประสบการณ์ในการเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

จะเห็นได้ว่าการคิดและการเขียนมีความสัมพันธ์กันจึงควรฝึกฝนควบคู่กันไป เพราะความคิดสร้างสรรค์จะทำให้เกิดการเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์

2.6.5 ความหมายของการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

การสื่อสารผ่านการเขียนเป็นการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงเข้าด้วยกันอย่างอิสระ ไม่มีการกำหนดจำนวนคำ ไม่มีแบบแผ่นให้เกิดการสัมผัสหรือคล้องจอง เพียงแค่นำมาใช้ให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนของการใช้ภาษาไทย สามารถสื่อสารความคิดของผู้เขียนได้ซึ่งการเขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นการเขียนที่ต้องถ่ายทอดความคิดออกมาผ่านการเขียนเป็นความเรียง ร้อยแก้ว ดังที่นักวิชาการได้ให้ความหมายของการเขียนความเรียงร้อยแก้วไว้ดังนี้

ประภาศรี สีหอำไพ (2531, น. 73) กล่าวว่า ความเรียง หมายถึง การเขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบของร้อยแก้วที่มีหัวข้อเรื่องหรือแนวคิดกำหนดไว้ สร้างเค้าโครงเรื่องตามลำดับแล้วเขียนไปตามหัวเรื่องที่กำหนดไว้

สนิท สัตโยภาส (2538, น. 12) กล่าวว่า ความเรียง หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่เป็นเรื่องราว โดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องสละสลวย ได้ใจความชัดเจน

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2543, น. 11) กล่าวว่า การเขียนความเรียง หมายถึง การถ่ายทอดเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจ โดยการเรียบเรียงถ้อยคำสำนวนให้สละสลวยกะทัดรัด

ถวัลย์ มาศจรัส (2545, น. 12) ได้ให้ความหมายของความเรียงไว้ว่า เป็นลักษณะของการแต่งหรือการเขียนหนังสือให้เป็นเรื่องราว โดยใช้สำนวนภาษาทั้งที่เป็นถ้อยคำธรรมดาสามัญ และการใช้ถ้อยคำที่มีความสละสลวย ชวนอ่าน ชวนติดตาม เพื่อแสดงความคิด ความรู้ ความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นทราบ

จากความหมายของการเขียนความเรียง สรุปได้ว่า การเขียนความเรียง คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เป็นเรื่องราวตามโครงเรื่องที่กำหนดไว้ โดยใช้ถ้อยคำที่มีความสละสลวย ได้ใจความชัดเจน

2.6.6 ความหมายของจินตนาการ

การเขียนถือเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ประสบกรณ์ต่าง ๆ ออกมาทางตัวอักษรเป็นคำ ข้อความ หรือเรื่องราวให้ผู้อื่นได้รับรู้ ดังนั้นผู้ที่จะเขียนสิ่งใดออกมาได้ จะต้องมีพื้นฐานทางด้านความคิด จะที่สร้างสรรค์งานที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่าออกมาได้ เพราะมีทักษะการเขียนที่ใช้จินตนาการประกอบการเขียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของจินตนาการและการเขียนไว้ดังต่อไปนี้

วิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2537, น. 50) กล่าวว่า จินตนาการคือการนึกเห็น สร้างมโนภาพขึ้น เหมือนสิ่งที่ให้ความบันดาลใจนั้นหรือสร้างมโนภาพขึ้นเอง

สุจริต เพียรชอบ (2540, น. 155) กล่าวว่า ความหมายของจินตนาการว่าเป็นอำนาจเป็นความสามารถของการคิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นไปได้ ซึ่งการคิดนั้นเป็นผลผลิตของจิต เป็นแหล่งการคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ อันเป็นผลจากการรับรู้และจากประสบการณ์แต่หนหลัง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545, น. 27) กล่าวว่า จินตนาการหรือภาพในความคิด เป็นสิ่งที่สมองสร้างขึ้น เมื่อประสาทสัมผัสรับข้อมูลจะส่งสัญญาณสู่สมอง และสมองจะนำข้อมูลที่ได้รับไป

เปรียบเทียบกับสิ่งของประเภทเดียวกันที่เก็บสะสมไว้ในความทรงจำ โดยเชื่อมโยงข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ในอดีต ภาษา แล้วแปรข้อมูลเป็นภาพตามที่ตนเองเข้าใจได้อย่างอัตโนมัติ

ชาญณรงค์ พรรุ่งโรจน์ (2557, น. 12) กล่าวว่า จินตนาการ คือ กระบวนการสร้างมโนภาพทางจิตเพื่อให้เกิดเป็นภาพต่าง ๆ ในความคิดตามความต้องการก่อให้เกิดเป็นภาพเหตุการณ์ สถานที่ วัตถุสิ่งของ รูปร่างหน้าตา และบุคคลที่มาจากกรรับรู้ของแต่ละคนที่มีประสบการณ์สะสมในอดีตมาก่อน ด้วยการจดจำหรือบันทึกผ่านสมองและจิตใต้สำนึก ทำให้มนุษย์สามารถสร้างจินตนาการได้

Block (2004, p. 45) กล่าวว่า จินตนาการ คือ การนึกภาพ สร้างภาพเคลื่อนไหวในใจ ที่ทำให้มองเห็นถึงสถานการณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการสร้างประสบการณ์การรับรู้ขึ้นมาใหม่และเกิดจากข่าวสารที่เห็นไว้ในความทรงจำ จินตนาการจะปรากฏในรูปแบบของภาพและเสียง รวมทั้งความรู้สึก

จากความหมายของจินตนาการของนักการศึกษาที่ได้กล่าวไว้ สามารถสรุปความหมายของจินตนาการได้ว่า จินตนาการ หมายถึง การมองเห็นภาพเหตุการณ์และการนำความรู้ที่มีหรือประสบการณ์เดิมมาเปลี่ยนเป็นความรู้ใหม่ ๆ

จากความหมายของการเขียนความเรียงร้อยแก้ว นำมาผสมผสานกับความหมายของจินตนาการ โดยนำไปใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จะได้ความหมายของการเขียนเรื่องตามจินตนาการหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวอักษร โดยการเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ต่าง ๆ แล้วนำถ้อยคำมาเรียบเรียงร้อยเข้าด้วยกัน และใช้ถ้อยคำที่มีความสละสลวย ได้ใจความชัดเจน

2.6.7 หลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นงานเขียนที่ผู้เรียนจะเขียนออกมาในรูปแบบของความเรียงร้อยแก้ว ไม่มีการกำหนดคำสัมผัสหรือคล้องจอง เพียงแค่นำคำมาร้อยเรียงต่อกันเพื่อเสนอแนวคิดความรู้ต่าง ๆ ตามเจตนาของผู้เขียนให้ผู้อ่านได้เข้าใจ โดยอาศัยหลักการเบื้องต้นจากการเขียนความเรียงร้อยแก้วออกมาเป็นเรื่องตามจินตนาการ ดังต่อไปนี้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2533, น. 63) กล่าวว่า การเขียนความเรียง มีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนเรียงความ เพียงแต่มีการปรับปรุงให้มีความคล่องตัวขึ้น โดยหลักการที่ควรคำนึงถึงในการเขียนมีดังนี้

1. ความเรียงจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เช่น มุ่งหมายเพื่อแสดงข้อคิดเรื่องชีวิตในชนบทงานอดิเรก สิ่งที่มีคุณค่าของชีวิต หากตั้งจุดมุ่งหมายที่แน่นอนลงไปแล้วก็จะต้องค่อย ๆ ประมวลข้อคิดสำคัญ ๆ และตีวงเข้าสู่จุดมุ่งหมายนั้นอย่างมีระเบียบ

2. ความเรียงจะต้องมีเอกภาพ (Unity) คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเรื่อง แม้ว่าเราจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ หลายประเด็น แต่ความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ (Concept) ของเรื่องจะต้องมีความเด่นชัดและมีสัมพันธภาพ คือ ความสัมพันธ์อันกลมกลืนกับความคิดย่อยในเรื่องอีกทั้งจะต้องมีสารัตถภาพ คือ การเน้นข้อความสำคัญด้วย

3. ความเรียงจะต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสม กล่าวคือ การมีข้อความเปิดเรื่อง ข้อความดำเนินเรื่อง และข้อความปิดเรื่อง ข้อความที่ใช้เปิดเรื่องอาจมีข้อความสั้น ๆ เพื่อนำเข้าสู่เรื่อง ข้อความดำเนินเรื่องอาจเขียนเป็นตอน ๆ โดยใช้ย่อหน้าช่วยทำให้อ่านได้ง่ายขึ้น อาจมีได้ตั้งแต่ 2 ย่อหน้าขึ้นไป ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความยาวของเรื่อง ข้อความปิดเรื่องอาจกล่าวสั้น ๆ เช่นเดียวกับตอนเปิดเรื่องโดยสรุป

หรือเน้นสาระสำคัญที่กล่าวมาเพื่อเป็นการทบทวนความจำของผู้อ่าน หรืออาจจะทิ้งท้ายด้วยข้อคิดสำคัญ หรือวาทะประทับใจผู้อ่านก็ได้

4. ความเรียงนั้นจะต้องมีการจัดลำดับเรื่องอย่างเหมาะสม โดยก่อนที่จะจัดลำดับเนื้อเรื่องก็จะต้องเขียนความคิดรวบยอด ซึ่งต่อไปจะเรียกสั้น ๆ ว่า มโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ไว้เป็นหัวข้อสั้น ๆ เป็นสังเขปของเรื่อง จากนั้นก็นำหัวข้อสั้น ๆ มาเรียบเรียงให้เป็นระเบียบและดำเนินความตามหัวข้อเพื่อไม่ให้เกิดการสับสน

ผะอบ โปษะกฤษณะ (2544, น. 45) กล่าวว่า หลักในการเขียนความเรียงที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความชัดเจน คือ อ่านแล้วเข้าใจกันดี ไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยโดยใช้ภาษาง่าย รัดกุมถูกต้องตรงความหมาย

2. มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ผู้อ่านสามารถจับจุดหมายได้ทันที ไม่มีความยากเกินไป

3. มีความสัมพันธ์ที่ดี คือ การลำดับความต่อเนื่อง ผู้อ่านติดตามง่าย

4. มีความกว้างขวาง ผู้อ่านได้เพิ่มพูนความรู้หรือบันเทิงหรือทั้ง 2 ประการ

5. มีความประณีต ผู้เขียนต้องเลือกสรรคำที่ถูกต้องเหมาะสมอย่างประณีต เพื่อเรียบเรียงเป็นเรื่องราว

6. มีความไพเราะ งดงาม ภาษาที่ใช้ต้องทำให้ผู้อ่านรู้สึกประทับใจ

ถวัลย์ มาศจรัส (2545, น. 13-22) กล่าวถึงหลักการเขียนความเรียงไว้ดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

2. เนื้อหาสาระมีคุณค่าต่อการอ่านและมีความรู้

3. เอกภาพ หมายถึง เมื่อจะเขียนถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะต้องเขียนถึงเรื่องนั้นเพียงเรื่องเดียวโดยการพุ่งเป้าหมายที่ชัดเจน แน่นอน ไม่เปะปะ

4. สัมพันธภาพ หมายถึง การเขียนหนังสือให้แต่ละประโยคเกี่ยวโยงและประสานกันด้วยความสละสลวย ข้อความแต่ละตอนมีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ

5. สารัตถภาพ หมายถึง การเน้นใจความสำคัญของข้อความในแต่ละช่วงตอน

6. มีความถูกต้อง กล่าวคือ การเขียนความเรียงเพื่อนำเสนอเนื้อหาสาระ ทรรศนะ ความคิดความเห็น จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้อง รวมทั้งการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่ถูกต้องกับลักษณะการเขียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 59) กล่าวว่า การเขียนแนวจินตนาการ คือ การใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เขียนนำมารวมและผสมกลมกลืนกับความคิดใหม่ ความคิดใหม่นี้ควรเป็นแนวคิดเชิงบวกและสร้างสรรค์หรือเขียนถึงสิ่งที่เป็นไปได้และเกิดประโยชน์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเรื่อง วางจุดมุ่งหมาย และเริ่มวางโครงเรื่องโดยใช้แผนภาพความคิดวางเป็นหลักไว้ก่อน

2. นำความคิดใหม่มาเชื่อมโยงกับความคิดเดิมเพิ่มเติมในแผนภาพโครงเรื่องให้กลมกลืน

3. จัดลำดับความคิด และเรียบเรียงความคิด ถ่ายทอดเป็นข้อเขียนออกมาเป็นเรื่องที่ตรงตามรูปแบบ มีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุปที่ฝากข้อคิดและข้อเสนอแนะที่เป็นเชิงบวก

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความเรียงร้อยแก้ว คือนำถ้อยคำมาเรียงร้อยต่อกันโดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน การใช้ถ้อยคำที่สละสลวย มีความชัดเจน

2.6.8 การวัดและประเมินผลการเขียน

งานเขียนตามจินตนาการแต่ละชิ้น แต่ละเรื่องที่ผู้เขียนเขียนออกมาล้วนแต่มีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามแต่ความสามารถ ประสบการณ์ของตนเอง โดยสิ่งสำคัญสำหรับเป็นทิศทางในการวัดและประเมินผลการเขียนเรื่องตามจินตนาการ คือ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลงานการเขียนตามจินตนาการ โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559, น. 3) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการเขียนเรื่องตามจินตนาการ จำนวน 5 รายการประเมิน ประกอบด้วย 1) การตั้งชื่อเรื่อง 2) สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ 3) การใช้ภาษา 4) การเขียนสะกดคำ และ 5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

1. การตั้งชื่อเรื่อง ประกอบด้วยการประเมิน 3 รายการ คือ
   1.1 ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับภาพ
   1.2 สื่อความหมายได้ตรงหรือสอดคล้องกับภาพ
   1.3 ข้อความ/ประโยค/วลีถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

   เกณฑ์การให้คะแนน คือ
   3 คะแนน หมายถึง ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ครบ 3 ข้อ
   2 คะแนน หมายถึง ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ
   1 คะแนน หมายถึง ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
2. สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ ประกอบด้วยการประเมิน 5 รายการ คือ
   2.1 ได้สาระ
   2.2 มีความต่อเนื่อง
   2.3 มีความสอดคล้องกับภาพ
   2.4 มีความเป็นเหตุเป็นผล
   2.5 มีความคิดสร้างสรรค์

   เกณฑ์การให้คะแนน คือ
   5 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ 5 ข้อ
   4 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 4 ข้อ
   3 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 3 ข้อ
   2 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 2 ข้อ
   1 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 1 ข้อ
3. การใช้ภาษา ประกอบด้วยการประเมิน 5 รายการ คือ
   3.1 การเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามกาลเทศะ
   3.2 เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
   3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง
   3.4 ใช้คำสุภาพ
   3.5 ประโยคถูกต้องตามหลักภาษา

เกณฑ์การให้คะแนน คือ

5 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ครบ 5 ข้อ

4 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 4 ข้อ

3 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ

2 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ

1 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ

4. การเขียนสะกดคำ เกณฑ์การให้คะแนน คือ

5 คะแนน หมายถึง เขียนถูกต้องทุกคำ

4 คะแนน หมายถึง เขียนผิดไม่เกิน 3 คำ

3 คะแนน หมายถึง เขียนผิดไม่เกิน 5 คำ

2 คะแนน หมายถึง เขียนผิดไม่เกิน 7 คำ

1 คะแนน หมายถึง เขียนผิดตั้งแต่ 8 คำขึ้นไป

5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประกอบด้วยการประเมิน 2 รายการ คือ

5.1 เขียนตัวอักษรอ่านง่าย

5.2 สะอาดเรียบร้อย

เกณฑ์การให้คะแนน คือ

2 คะแนน หมายถึง เขียนได้ตามเกณฑ์ครบ 2 ข้อ

1 คะแนน หมายถึง เขียนได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ

จากที่กล่าวมาทำให้ทราบว่า การประเมินผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการ จำเป็นต้องกำหนดกฎเกณฑ์ รายละเอียดต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อประกอบการพิจารณาคะแนนให้เที่ยงตรงเหมาะสมและครอบคลุมความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการเขียนทุกด้าน สำหรับใช้วัดและประเมินผลการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้เกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้เพื่อให้สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. การตั้งชื่อเรื่อง

2 หมายถึง ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

1 หมายถึง ชื่อเรื่องไม่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

2. สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ ประกอบด้วยการประเมิน 4 รายการ คือ

2.1 ได้สาระ

2.2 มีความต่อเนื่อง

2.3 มีความเป็นเหตุเป็นผล

2.4 มีความคิดสร้างสรรค์

เกณฑ์การให้คะแนน คือ

4 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ 4 ข้อ

3 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 3 ข้อ

2 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 2 ข้อ

1 คะแนน หมายถึง เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 1 ข้อ

3. การใช้ภาษา ประกอบด้วยการประเมิน 4 รายการ คือ
   3.1 การเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามกาลเทศะ
   3.2 เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
   3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง
   3.4 ประโยคถูกต้องตามหลักภาษา

เกณฑ์การให้คะแนน คือ

   4 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ครบ 4 ข้อ
   3 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ
   2 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ
   1 คะแนน หมายถึง ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ

4. การเขียนสะกดคำ เกณฑ์การให้คะแนน คือ
   3 คะแนน หมายถึง เขียนถูกต้องทุกคำ
   2 คะแนน หมายถึง เขียนผิดไม่เกิน 5 คำ
   1 คะแนน หมายถึง เขียนผิดตั้งแต่ 6 คำขึ้นไป
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประกอบด้วยการประเมิน 2 รายการ คือ
   5.1 เขียนตัวอักษรอ่านง่าย
   5.2 สะอาดเรียบร้อย

เกณฑ์การให้คะแนน คือ

   2 คะแนน หมายถึง เขียนได้ตามเกณฑ์ครบ 2 ข้อ
   1 คะแนน หมายถึง เขียนได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ

จากเกณฑ์การประเมินผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการดังกล่าว จึงสามารถกำหนดเกณฑ์การตัดสินคุณภาพเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ 3 เท่ากับ 11-15 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดี ระดับ 2 เท่ากับ 9-10 คะแนน อยู่ในเกณฑ์พอใช้ และระดับ 1 เท่ากับ 5-8 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง โดยใช้เกณฑ์การประเมินนี้ในการประเมินผลงานทั้งผลงานเดี่ยวและผลงานกลุ่ม จากนั้นนำคะแนนผลงานเดี่ยวของสมาชิกในกลุ่มเดียวกันรวมกันและนำมารวมกับคะแนนผลงานกลุ่มของกลุ่มตนเองและจัดลำดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับ เพื่อมอบรางวัล

2.7 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าทุกคนมีความพึงพอใจหรือไม่นั้น สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม ปรากฏรายละเอียดดังนี้

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจว่า ส่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อได้สิ่งนั้น สามารถตอบสนองความต้องการ หรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวังก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

เต็มดวง ดวงมณี (2552, น. 45-46) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหมายกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากถ้าได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

Benjarmin (1973, p. 384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึงท่าทีทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลมาจากท่าทีที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคลและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

2.7.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

งานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ

Maslow (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2545, น. 158) ที่ว่าความต้องการของมนุษย์จะยุติเมื่อได้รับการตอบสนองจึงจะเกิดความพึงพอใจ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545, น. 158) กล่าวถึง Maslow ได้ตั้งสมมติฐานของทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นไว้ 3 ประการคือ

1. มนุษย์มีความต้องการ และความต้องการนี้จะไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการของบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะถูกจัดเรียงลำดับจากความต้องการของพื้นฐานทางร่างกายไปสู่ความต้องการที่มีความซับซ้อน หรือเกี่ยวกับจิตใจ
3. บุคคลมีความต้องการในลำดับต่อไป เมื่อความต้องการระดับพื้นฐาน ได้รับการตอบสนองความพอใจตามสมควรแล้ว

Maslow ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ลำดับขั้น ตามความสำคัญ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นเริ่มต้น แนวคิดความต้องการนี้มี 2 ประการคือ แนวคิดเรื่องความสมดุลของร่างกาย และสภาวการณ์เจริญอาหาร ซึ่งความสมดุลของร่างกาย หมายถึง ความพยายามของร่างกายที่เป็นไปในการทำให้ร่างกายดำเนินชีวิตอยู่ได้ ความต้องการทางด้านร่างกายมีมากมาย เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการทางเพศ การนอนหลับ การออกกำลังกาย พฤติกรรมความเป็นแม่ รวมถึงประสาทสัมผัสที่น่ายินดีพอใจ เช่น รส กลิ่น ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกายนี้ เป็นพื้นฐานที่มีพลังเหนือความต้องการในขั้นอื่น ๆ ความต้องการนี้จะยุติเมื่อได้รับการสนองซึ่งจะทำให้คนเกิดความพอใจ

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการคุ้มครองภัยต่าง ๆ ทั้งทางร่างกาย ทางเศรษฐกิจ และในหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความรัก และการยอมรับจากกลุ่ม (Belongingness and Love Needs) เป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม

4. ความต้องการยกย่องในสังคม (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ตลอดจนความเคารพนับถือตนเอง และความเคารพนับถือจากบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีคุณค่าในตนเองเมื่อได้รับการว่าสำคัญ

5. ความต้องการเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self-actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย ซึ่งเป็นความนึกคิดอย่างสูงสุดในชีวิต คือความรู้สึกความสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่างตามความใฝ่ฝัน ความต้องการที่จะบรรลุความสมหวังในชีวิต ด้วยความสามารถทักษะ และศักยภาพอย่างเต็มที่

2.7.3 การประเมินความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่จะวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือในการวัดทัศนคตินั้น ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงการประเมินความพึงพอใจไว้ดังนี้

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ (2563, น. 69) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการกิจกรรม วิธีการ สื่ออุปกรณ์ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน จนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง โดยให้ผู้เรียนได้รับผลตอบแทนจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้งโดยเฉพาะผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในที่เป็นความรู้สึกของผู้เรียน เช่น ความรู้สึกถึงความสำเร็จของตนเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ ได้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจโดยครูอาจให้ผลตอบแทนภายนอก เช่น คำชมเชย หรือการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพึงพอใจ

จากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นผู้วิจัยได้กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามโครงสร้างของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ความเข้าใจน้อย ความเข้าใจปานกลาง ความเข้าใจมาก ดังนี้

3 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจมาก

2 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจปานกลาง

1 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจน้อย

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแปลความหมายแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.00 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.33 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.67 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจน้อย

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ คือ การวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคติ จะวัดออกมา 2 ทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทางบวกหรือความชอบของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ศรีพระจันทร์ แสงเขต (2557) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียนความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูนโดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

สายใจ ภูสีเขียว (2556) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) สร้างสื่อประสมเรื่องการเขียนตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมเรื่องการเขียนตามจินตนาการ และ 3) เปรียบทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อประสม กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคม อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) สื่อประสมเรื่องการเขียนตามจินตนาการ 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรื่องการเขียนตามจินตนาการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพสื่อประสม เรื่องการเขียนตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.90/83.00 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าทางการเรียนเท่ากับ 0.7711 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมเรื่องการเขียนตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน ร้อยละ 77.11 และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้านการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน

นวลใย หงส์ผาแก้ว (2554, น. 103) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโคกกลาง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักเรียน 15 คน พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.44/81.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่า

เท่ากับ 0.5774 คิดเป็นร้อยละ 57.72 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเท่ากับ 4.00-4.53 อยู่ในระดับมากที่สุด

นฤมล พร้อมพรม (2551, น. 42) ได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group PreTest ProstTest Design เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลดำรงราชานุสรณ์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 12 แผน ชุดฝึกทักษะการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย 12 ชุดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ชุดละ 40 ข้อ ผลการศึกษาปรากฏว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 85.50/84.52 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเหมาะแก่การนำไปใช้ฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย

เรืองรัตน์ โคละสุ (2551, น. 93) ได้ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group PreTest ProstTest Design ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 86.46/82.78 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน สูงกว่าก่อนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรีพร เอี่ยมประโคน (2551, น. 113-114) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาบีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนดังกล่าวถึงร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2 ประเภทคือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12แผน และเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบประเมินการเขียนสร้างสรรค์ แบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครูจากการสะท้อนผลการปฏิบัติท้ายวงจรที่ 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 80.50 และนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 70 คิดเป็น ร้อยละ 81.13 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีคะแนนการเขียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีประสบการณ์มากขึ้น ได้รู้จุดดีและจุดบกพร่องเกี่ยวกับงานเขียนของตน

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Anderson, Morill and Adler (2002, pp. 117-A) ได้วิจัยบทบาทการปฏิบัติพัฒนาการเขียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในระดับที่แตกต่างของวัยรุ่น และพัฒนาผู้เรียนในการเขียนสร้างสรรค์ โดยวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาเลือกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ใน 3 ชุมชนชานเมืองนิวยอร์ก มีผู้ร่วมวิจัยคือ ครู 4 คน และนักเรียน 24 คน โดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ครูจะเปิดวิสัยทัศน์และคอยช่วยเหลือผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่าผู้วิจัยได้ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาการนักเรียนมีภาวะอารมณ์ที่มีจินตนาการสูง ส่งเสริมให้การปฏิบัติการเขียนพัฒนาขึ้น

Atkinson (2001, pp. 496-A) ได้ศึกษาเพื่อตรวจสอบว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรช่วยให้แนวทางครูไปสู่การสอนการอ่านและการเขียนในชั้นเรียนประถมศึกษาตอนปลายและชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ได้อย่างไรบ้าง วิธีการศึกษาใช้การตรวจสอบย้อนหลังเกี่ยวกับประวัติการสอนและสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของครู ผู้ทำการสอนประจำการมานาน จำนวน 12 คน และครูใหม่ปีแรกอีก 9 คน รวมทั้งคำตอบปัจจุบันของครูเหล่านี้ที่ตอบสนองความต้องการเปลี่ยนแปลงในเวลา 2 ปี ของการเปลี่ยนแปลงการสอนศิลปะทางภาษาในจังหวัดแบนิโตบาประเทศแคนาดา เป็นที่สนใจในด้านการเคลื่อนไหวไปสู่การสอนภาษาไทยรวมในการอ่านจากศตวรรษที่ 1970 ถึงปลายทศวรรษที่ 1950 และด้านการสอนไปสู่วิธีการเรียนแบบกระบวนการจากปลายทศวรรษที่ 1980 ถึงทศวรรษที่ 1990 การสัมภาษณ์ครูได้บันทึกเสียงไว้แล้วถอดเทปคำสัมภาษณ์และวิเคราะห์หาแนวความคิดต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะความรู้ของครูและการมีความรู้ อิทธิพลการอ่านส่วนบุคคล และประสบการณ์ในการเขียนที่มีต่อการปฏิบัติการสอนของครู ทฤษฎีที่รองรับการรู้หนังสือความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนการรู้ การทดสอบและการรับเอาความรู้เกี่ยวกับการสอนใหม่ ๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้ผลสรุปดังนี้ 1) ครูประเมินวิธีการปฏิบัติของตนสูงกว่าทฤษฎีที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติของตนในการอ่านและการสอนเขียน 2) ครูประเมินความรู้เชิงปฏิบัติของตนว่าพวกตนได้ประโยชน์จากประสบการณ์ในการสอนในชั้นเรียนของตน 3) ประสบการณ์ต่าง ๆ อันกว้างขวางของครูเหล่านี้ในฐานะผู้อ่านและผู้เรียนเป็นอิทธิพลที่สูงที่สุดในการกล่อมเกลาการปฏิบัติการสอนของตนในการอ่านและการเขียน 4) ความเชื่อของครูเกี่ยวกับการมีการอ่านและการเขียนเข้าสู่ความคิดปัจจุบันในด้านนี้ ครูรับเอาการปฏิบัติหลักมาบางส่วนในการสอนภาษาโดยรวมและการเขียนแบบกระบวนการ 5) ครูไม่ได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงเมื่อเร็ว ๆ นี้ในทฤษฎีภาษาและการรู้หนังสือ และไม่โยงความสัมพันธ์เข้ากับการสอนอ่านและการสอนเขียน แต่ครูอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่ครูนำมาใช้ในวิธีการสอน 6) ครูทำการเปลี่ยนแปลงเฉพาะที่ซึ่งครูสามารถสืบสาวใช้การสอนใหม่ ๆ ที่ปฏิบัติได้ ซึ่งครูคิดว่าจะประสบความสำเร็จได้ 7) แหล่งที่มีความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ครูขอบมากกว่า คือ ประสบการณ์ของครูเองและการสืบสาวที่ปฏิบัติได้อย่างในการร่วมมือกันปฏิบัติกับเพื่อนร่วมงานและนักเรียน

Simle (1993, pp. 422-A) ได้ใช้รูปแบบเชิงการทดลองเพื่อศึกษากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำหรือไม่ และผลของกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีอะไรบ้างที่มีต่อเนื้อหาและจำนวนการสะกดคำผิด (กลไก) ของการเขียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิธีการศึกษาได้กำหนดกลุ่มการสอนต่างกันเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมซึ่งสอนตามบทเรียนการสะกดคำสัปดาห์ละบทซึ่งออกแบบโดยชุดการสะกดคำที่กลุ่มโรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบันกลุ่มทดลอง 1 ใช้เวลาสะกดคำที่กำหนดไว้เพียงเฉพาะในกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์เท่านั้น นักเรียนกลุ่มนี้ได้ร่วมเอาคำจำนวน 3-8 คน ที่เลือกมาจากบทเรียนการสะกดคำประจำสัปดาห์แต่ละสัปดาห์ในกิจกรรมเขียนเชิงสร้างสรรค์ คำที่นักเรียนเลือกมารวมไว้นี้นำมาจากชุดการสะกดคำที่กลุ่มโรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน และกลุ่มทดลอง 2 ใช้เวลาสะกดคำที่กำหนดไว้เพียงเฉพาะในกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างเดียว คำที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมไม่ได้ผูกพันกับเงื่อนไขใด ๆ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีการแสดงออกต่อตำราการสะกดคำ และหรือรายการการสะกดคำ (กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง) ทำคะแนนในการทดสอบ

ตำราได้สูงกว่ากลุ่มที่ได้แสดงออกอย่างเดียว (การทดลอง 2) ผลการศึกษาต่อไปบ่งชี้ว่าในแบบทดสอบมาตรฐานเรื่องคำที่ไม่คุ้นเคยกันทั้ง 3 กลุ่ม และในเนื้อหาและจำนวนคำที่สะกดผิดในโครงงานเชิงสร้างสรรค์ครั้งสุดท้ายนักเรียนไม่ได้แตกต่างกันมีนัยสำคัญ

Lowrey (1978, pp. 817-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า

1. นักเรียนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด

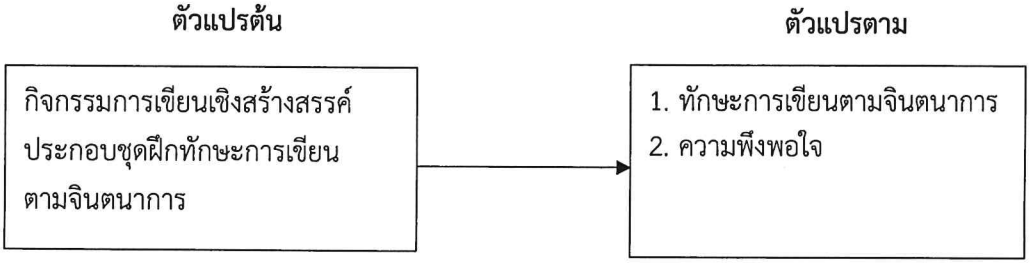
2. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องช่วยนักเรียนในการเรียนรู้และช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นตัวช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น

Barcy (1974, pp. 7577-A) ศึกษาเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจากครูที่ใจกว้างและครูที่ยึดความคิดของตนเอง โดยกระทำกับนักเรียนเกรด 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งของรัฐแคริฟอร์เนีย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครู 20 คน นักเรียน 240 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนจะมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ยึดความคิดเห็นของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัย Barcy พบว่า บุคลิกภาพของครูมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเขียนตามจินตนาการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ ทำให้ผู้วิจัยได้มองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาทางการเรียน ทักษะการเขียนของผู้เรียนจะต้องอาศัยความรู้และเทคนิควิธีของครูผู้สอนในหลาย ๆ รูปแบบและอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนาน ไม่จำเจ ตื่นเต้น เพื่อดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้จะส่งผลให้ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงออกทางภาษาและความคิด เมื่อผู้เรียนมีความเชื่อใจ ไม่กังวนจะทำให้เกิดความคิด จินตนาการในการเขียนงานมากยิ่งขึ้นและผลงานจะออกมาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง โดยผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ เพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้เรียนรู้และมีทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนประกอบชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างเครื่องมือวิจัย เช่น สร้างชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ตามวิธีการสอนจากง่ายไปหายากตามทฤษฎีของกาเย่ เป็นต้น เพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านการเรียนในเรื่องของการเขียนตามจินตนาการ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบเนื้อหาการวิจัยในการสร้างชุดฝึกที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 2.1 ตัวชี้วัด ป.2/3 (มฐ. ท 2.1 ป.2/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีกรอบความคิดในการวิจัย แสดงภาพดังนี้



ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบการวิจัย
5. วิธีดำเนินการวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากระและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 9 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายหนองโนห้วยโจด ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยโจดโคกสะอาด โรงเรียนบ้านศิลาโป่งคำ โรงเรียนบ้านโนนสัง โรงเรียนบ้านนาฝาย โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข โรงเรียนหนองโนวิทยาคาร โรงเรียนบ้านป่าติ้ว โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 34 และโรงเรียนบ้านโคกกลาง จำนวน 85 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผน เพื่อจัดกิจกรรมการเขียงเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ ซึ่งประกอบด้วย

3.2.2.1 แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว โดยออกข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ ใช้จริง 30 ข้อ

3.2.2.2 แบบทดสอบอัตนัย การเขียนตามจินตนาการจากหัวข้อที่กำหนดให้ และวาดภาพประกอบ จำนวน 1 เรื่อง พร้อมเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนตามจินตนาการ รูปแบบการเขียนเรียงความ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.3 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนตามจินตนาการ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 2 การเขียน

3.3.1.2 ศึกษาวิธีการ วิธีวิเคราะห์สาระสำคัญ และเนื้อหา เพื่อวางแผนในการกำหนดจุดประสงค์การเรียน และการประเมินผลให้ตรงตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ หรือหลักการ และเทคนิคการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสาระสำคัญ เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 สาระที่ 2 การเขียน เพื่อจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.3.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการสอน 12 ชั่วโมง ในแต่ละแผนการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

ตารางที่ 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

แผนที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์	จำนวนชั่วโมง
1	ชุดฝึกที่ 1 แยกคำจำได้	1. บอกความหมายของคำได้ (K) 2.) เขียนแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1
2	ชุดฝึกที่ 1 แยกคำจำได้	1. บอกความหมายของคำได้ (K) 2. เขียนแยกส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1
3	ชุดฝึกที่ 1 แยกคำจำได้	1. บอกหลักของการผันวรรณยุกต์ได้ (K) 2. ผันวรรณยุกต์ อักษร 3 หมู่ ได้ถูกต้อง (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A) 3.1 เห็นคุณค่าของการผันวรรณยุกต์เพื่อการออกเสียงและเขียนคำให้ถูกต้อง (A)	1
4	ชุดฝึกที่ 2 สร้างคำใหม่ไฉไลกว่าเดิม	1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการสร้างคำได้ (A) 2. นักเรียนสามารถใช้คำตามหลักการสร้างคำได้ถูกต้อง (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1
5	ชุดฝึกที่ 2 สร้างคำใหม่ไฉไลกว่าเดิม	1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการสร้างคำได้ (A) 2. นักเรียนสามารถใช้คำตามหลักการสร้างคำได้ถูกต้อง (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1
6	ชุดฝึกที่ 2 สร้างคำใหม่ไฉไลกว่าเดิม	1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. อ่านสะกดคำและเขียนที่มีความหมายตรงข้ามกันได้ (P) 3. มีมารยาทการเขียน (A)	1
7	ชุดฝึกที่ 3 เรียงร้อยถ้อยคำ	1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการสร้างคำใหม่ได้ (K) 2. นักเรียนสามารถใช้คำตามหลักการสร้างคำใหม่ได้ถูกต้อง (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์	จำนวนชั่วโมง
8	ชุดฝึกที่ 3 เรียงร้อยถ้อยคำ	1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการสร้างคำใหม่ได้ (K) 2. นักเรียนสามารถใช้คำตามหลักการสร้างคำใหม่ได้ถูกต้อง (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1
9	ชุดฝึกที่ 3 เรียงร้อยถ้อยคำ	1. บอกส่วนประกอบของประโยคได้ (K) 2. จำแนกส่วนประกอบของประโยคได้ (P) 3. เห็นความสำคัญของการแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร (A)	1
10	ชุดฝึกที่ 4 เขียนเรื่องให้ทราบจากภาพและจินตนาการ	1. บอกหลักของการเขียนเรื่องจากภาพได้ (K) 2. เขียนเรื่องจากภาพได้ (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1
11	ชุดฝึกที่ 4 เขียนเรื่องให้ทราบจากภาพและจินตนาการ	1. บอกหลักของการเขียนเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันได้ (K) 2. เขียนเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันได้ (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1
12	ชุดฝึกที่ 4 เขียนเรื่องให้ทราบจากภาพและจินตนาการ	1. บอกหลักของการเขียนเรื่องตามจินตนาการได้ (K) 2. เขียนเรื่องตามจินตนาการได้ (P) 3. มีมารยาทในการเขียน (A)	1

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และได้ปรับปรุงแก้ไขในขั้นการจัดกิจกรรมการเรียน

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดียวกับที่ประเมินชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสม และแสดงความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

3.3.1.7 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเหมาะสมสอดคล้องและครอบคลุมขององค์ประกอบ

ของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละรายการตามแบบประเมินที่จำแนกตามลักษณะของมาตรประมาณค่า (Rating Scale) มาตรวัดของลิเคอร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 102) ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

3.3.1.8 นำผลการแสดงความคิดเห็นในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาหาค่าเฉลี่ยและเทียบกับเกณฑ์ จำแนกตามลักษณะของมาตรประมาณค่า (Rating Scale) มาตรวัดของลิเคอร์ต (Likert Scale) ซึ่งจะต้องให้ได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้ซึ่งการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยและการแปลผลกำหนดตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	แปลความหมายว่า	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ จำนวน 12 แผน โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน คือ 1) อาจารย์ปิยวรรณ กันทอง ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก 2) ดร.ธนพล เอกพจน์ ตรวจสอบด้านภาษา 3) อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล 4) อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ และ 5) ดร.สุมาลี พลขุนทรัพย์ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน และการหาค่าเฉลี่ย พบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ทั้ง 4 ชุด มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.73, S =0.45)

3.3.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยโจดโคกสะอาด โรงเรียนบ้านนาฝาย และโรงเรียนหนองโนวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ พบว่า ควรปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความกระชับเรื่องเวลา เพื่อให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะได้ทันเวลา และปรับปรุงเรื่องการใช้ภาษา

3.3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะในการเขียนตามจินตนาการ มีขั้นตอน ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบและหลักการสร้างแบบทดสอบแบบต่าง ๆ (ไพศาล วรคำ, 2554, น. 233-244) และแบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2555, น. 98-100) หลักการออกข้อสอบ รูปแบบ

การออกข้อสอบตามระบบการพัฒนาข้อสอบของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ การจัดทำผังการออกข้อสอบ (Test Blueprint) (สถาบัทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน, 2553, น. 1-4) เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3.3.2.2 วิเคราะห์ตารางโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้เรื่องการเขียนตามจินตนาการ และจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4

3.3.2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้คล้ายคลึงกันมาปรับใหม่เป็นข้อเดียวกัน ไม่ให้ซ้ำซ้อนเพื่อสะดวกในการคำนวณจำนวนข้อสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ แล้วจัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบหรือผังการออกข้อสอบ

3.3.2.4 ออกข้อสอบปรนัย (Objective Tests) แบบ 3 ตัวเลือก มีตัวเลือก ก), ข), ค), มีตัวเลือกที่ถูก 1 ตัวเลือก พร้อมแบบเฉลยคำตอบ จำนวน 50 ข้อ เพื่อใช้จริง 30 ข้อ

3.3.2.5 รูปแบบข้อสอบอัตนัย (Subjcctive Tests) จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบทดสอบการเขียนตามจินตนาการ เพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความคิดและการเขียนถ่ายทอดเรื่องตามจินตนาการรูปแบบการเขียนเรียงความ หลังการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบการใช้ชุดฝึกทักษะ

3.3.2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยการใช้สูตร IOC พร้อมให้ข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการกำหนดเกณฑ์ประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยสามารถให้คะแนนความคิดเห็นได้ ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.7 นำผลการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาหาค่า IOC จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50–1.00 ไปทดลอง (Try Out) ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยโจดโคกสะอาด จำนวน 10 คน โรงเรียนบ้านนาฝาย จำนวน 7 คน และโรงเรียนหนองโนวิทยาคาร จำนวน 13 คน ที่ไม่ใช่ห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบนั้น

3.3.2.8 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ โดยนำแบบทดสอบที่ได้จาก Try Out มาตรวจให้คะแนน ข้อถูกได้ 1 คะแนน ข้อผิด ข้อไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน หลังจากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) โดยการคำนวณหาด้วยวิธีการของ แบรนแนน (Discrimination Index B) (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 306) อีกทั้งหาค่าความยาก (P) และค่าความเชื่อมั่น (B) มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 –0.39 และค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.21-0.63 จำนวน 30 ข้อ นำข้อสอบที่ผ่าน โดยใช้ค่า pr มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

3.3.2.9 นำข้อสอบไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.2.10 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่อง การเขียนเรื่องจากจินตนาการเชิงสร้างสรรค์

3.3.2.11 ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจ และแบบสอบถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะความพึงพอใจ โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ ความเข้าใจมาก ความเข้าใจปานกลาง ความเข้าใจน้อย

3.3.2.12 ซึ่งนิยามศัพท์เฉพาะได้ระบุว่าการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้การเขียนนักเรียนมีความสุข มีความชอบ สนใจ และสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจให้ความร่วมมือจึงสร้างเป็นข้อคำถามได้ 20 ข้อ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ความเข้าใจน้อย ความเข้าใจปานกลาง ความเข้าใจมาก ดังนี้

3 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจมาก

2 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจปานกลาง

1 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจน้อย

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแปลความหมายแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.00 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.33 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.67 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจน้อย

3.3.2.13 นำแบบสอบถามความพึงพอใจดังกล่าว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อหาความสอดคล้องของนิยามศัพท์เฉพาะ และข้อคำถาม และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าว่าข้อคำถามตรงกับตัวชี้วัดความพึงพอใจในข้อนั้น

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับตัวชี้วัดความพึงพอใจในข้อนั้น

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามตรงไม่กับตัวชี้วัดความพึงพอใจในข้อนั้น

3.3.2.14 นำผลการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาหาค่า IOC จากนั้นคัดเลือกแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีค่า IOC (Index of congruency) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป จำนวน 10 ข้อ

3.3.2.15 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถด้านการเขียน โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

3.4 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยชิงทดลอง ใช้แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) มีแบบแผนการทดลองเขียนเป็นแผนภาพ ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2565, 142)

ตารางที่ 3.2 แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design)

กลุ่มทดลอง	Pre-test	Treatment	Post-test
E	O_1	X	O_2

เมื่อ	E	แทน	กลุ่มทดลอง
	A	แทน	การทดสอบก่อนเรียน (Pro-test)
	x	แทน	การจัดกระทำกลุ่มทดลอง (Treatment)
	O_2	แทน	การทดสอบหลังเรียน (Post test) ของกลุ่มทดลอง

ภาพที่ 3.1 แบบการวิจัยเชิงทดลอง แผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design)

3.5 วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ขั้นเตรียม

3.5.1.1 เตรียมเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับการนำมาใช้ ดังนี้

1) ชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ
2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ
3) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ
4) แบบประเมินผลการเขียนตามจินตนาการ

3.5.1.2 เตรียมองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) หลักสูตร/บทเรียนหรือเนื้อหาสาระที่จะจัดการเรียนการสอบ
2) ผู้สอน หรือผู้วิจัย
3) ผู้เรียน หรือกลุ่มเป้าหมาย
4) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้/วิธีการ
5) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้

3.5.2 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ จำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบอัตนัยเขียนเรื่องจากภาพที่วาด จำนวน 1 ข้อ แจ้งผลให้นักเรียนทราบและบันทึกผลการประเมิน

3.5.2.2 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ วัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ แจ้งผลให้นักเรียนทราบและบันทึกผลการประเมิน

3.5.2.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะในการเขียนตามจินตนาการชุดเดิม แล้วบันทึกผลเพื่อเปรียบเทียบระหว่างเรียนและหลังเรียน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ตามเกณฑ์ 80 /80

3.6.2 เปรียบเทียบทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

3.6.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคะแนนความพึงพอใจ แปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34–3.00 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.68–2.33 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.67 หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจน้อย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนตามจิตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.7.1 สถิติพื้นฐาน

3.7.1.1 ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) สามารถคำนวณจากสูตรได้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105)

$$\overline{X}=\frac{\sum X}{N} \qquad (3\text{-}1)$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มเป้าหมาย
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้ของกลุ่มเป้าหมาย
N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.7.1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สามารถคำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (3\text{-}2)$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มเป้าหมาย
N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มเป้าหมาย

3.7.1.3 วิเคราะห์ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3\text{-}3)$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.2 สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.7.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบความสามารถทางการเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากสูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 268-269)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3\text{-}4)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

3.7.2.2 การหาความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 298)

$$p = \frac{f}{n} \tag{3-5}$$

เมื่อ p แทน ดัชนีความยาก
f แทน จำนวนผู้ตอบถูก
n แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าความยากเป็นดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 303)

0.80–1.00 ง่ายมาก
0.60–0.79 ค่อนข้างง่าย
0.40–0.59 ปานกลาง
0.20–0.39 ค่อนข้างยาก
0.00–0.19 ยากมาก

3.7.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrmination Index) ของแบบทดสอบความสามารถทางการเรียน โดยใช้สูตรของเบรนแนน ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 306)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F} \tag{3-6}$$

เมื่อ B แทน ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนแนน
f_p แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (Pass)
f_F แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (Fail)
n_p แทน จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์
n_F แทน จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

3.7.2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k\sum x - \sum x^2}{(k-1)\sum (x-c)^2} \tag{3-7}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
k แทน จำนวนข้อทดสอบ
c แทน คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
x แทน คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3.7.2.5 การหาค่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, น. 493)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \qquad (3\text{-}8)$$

เมื่อ E_1 แทน ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน
$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
N แทน จำนวนนักเรียน
A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด หรือคะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100 \qquad (3\text{-}9)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
$\sum y$ แทน คะแนนรวมที่ได้รับของผู้เรียนจากแบบสอบหลังเรียน
N แทน จำนวนนักเรียน
B แทน คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
%	แทน	ร้อยละ
$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80

4.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

4.2.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) กิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80

ผลการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละของผลลัพธ์
ระหว่างเรียน	59.38	9.10	84.84
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	24.54	0.88	85.13

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ การเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ $(E_1) / (E_2)$ เท่ากับ 84.84/85.13

4.3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยหากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มที่ได้จากคะแนนแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ตรวจสอบจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตามจินตนาการหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

จำนวนนักเรียน (เลขที่)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30)	ร้อยละ
1	25	83
2	26	86
3	25	83
4	25	83
5	25	83
6	27	90
7	26	86
8	27	90
9	26	86
10	26	86

(ต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

จำนวนนักเรียน (เลขที่)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30)	ร้อยละ
11	25	83
12	25	83
13	24	80
$\sum$	332	
$\overline{X}$	25.54	
S.D.	2.92	
ร้อยละ	85.13	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตามจินตนาการก่อนเรียน นักเรียนทั้งหมด 13 คน คะแนนเต็ม 30 คะแนน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 25.54 คิดเป็นร้อยละ 85.13 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.92

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 80	*df*	$\overline{X}$	*S.D.*	*t*
13	30	24	12	25.54	.877	6.325*

หมายเหตุ. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตามจินตนาการก่อนเรียน คะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 25.54 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .877 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

ข้อที่	ข้อความ	$\overline{X}$	S	ระดับความพึงพอใจ
1	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบสวยงามน่าสนใจ	2.90	0.31	มาก
2	แบบฝึกทักษะมีตัวอย่างประกอบทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	2.50	0.52	มาก
3	แบบฝึกทักษะมีจำนวนแบบที่นักเรียนพอใจ	2.60	0.51	มาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	2.60	0.51	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย เร้าความสนใจ	2.60	0.51	มาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเขียนเรื่องตามความคิดได้	2.60	0.51	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ ช่วยให้นักเรียนวาดภาพตามความคิดได้	2.70	0.48	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนทำแบบฝึกได้เสร็จทันเวลา	2.80	0.42	มาก
9	นักเรียนมีผลงานที่ดีขึ้น ภูมิใจในผลงานตนเอง	2.50	0.52	มาก
10	นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะนี้	2.60	0.51	มาก
รวมเฉลี่ย		2.64	0.48	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =2.64, S =0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามลำดับดังนี้ คือ แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบสวยงามน่าสนใจ ($\overline{X}$ =2.90, S =0.31) รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนทำแบบฝึกได้เสร็จทันเวลา ($\overline{X}$ =2.80, S =0.42) และกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนวาดภาพตามความคิดได้ ($\overline{X}$ =2.70, S =0.48

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน และผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.84/85.13 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

5.1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนตามจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.2 อภิปรายผล

ผลของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ มี 3 ประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1)/(E_2) 84.84/85.13 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 เพราะเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัยได้ผ่านการสร้างอย่างมีระบบและคุณภาพ ได้ผลการตรวจสอบคุณภาพ คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับปรุงและแก้ไข มีการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เห็นได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.76, S =0.43) สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี หลักการเรียนรู้ หลักการสร้างแบบฝึกทักษะและได้ลำดับเนื้อหาสาระจากง่ายไปหายาก แบบฝึกทักษะการเขียนจะเน้นไปที่กระบวนการคิด พร้อมกับสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมไปประยุกต์ใช้ในการตอบคำถาม คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 12 แผน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.73, S =0.45) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนตามจินตนาการ ได้ศึกษาแนวทางการจัดการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แนวทางการพัฒนาทักษะ

การเขียนเน้นการศึกษาสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และการเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะทำให้สามารถพัฒนาการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 84.84 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.13 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภานันต์ ชาทอง (2551, น. 69-71) และนวลใย หงส์ผาแก้ว (2554, น. 102-103) ที่พัฒนาการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะชุดฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนด

5.2.2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะในการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้สร้างเป็นเครื่องมือขึ้นมามีประสิทธิภาพและแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบส่งเสริมความคิด (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549, น. 23-24) มีสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละชุดฝึก ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทำให้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลใย หงส์ผาแก้ว (2554, น. 102-103) การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโคกกลาง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักเรียน 15 คน พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.44/81.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีค่าเท่ากับ 0.5774 คิดเป็นร้อยละ 57.72 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับผลวิจัยของ ชูศรี พิทักษ์ (2553, น. 95-96) พบว่าการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบอเนกนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหลักด่านวิทยา อำเภอยางตลาด สำนักงานการศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกความคิดแบบ อเนกนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการเขียนสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์การเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ นักเรียนมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามลำดับดังนี้ คือ แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบสวยงามน่าสนใจ ($\overline{X}$ =2.90, S =0.31) รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนทำแบบฝึกได้เสร็จทันเวลา ($\overline{X}$ =2.80, S =0.42) และกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนวาดภาพตามความคิดได้ ($\overline{X}$ =2.70, S =0.48)

ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหา นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีต่อกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกด้านการคิด จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ วิวัฒน์ ไขไพวัน (2552) ที่พัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการคิดแก้ปัญหาอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่อไป

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ชุดแบบฝึกนี้เหมาะสมที่จะใช้สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นชุดแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หากครูจะนำไปประยุกต์ใช้กับระดับชั้นอื่นในช่วงชั้นเดียวกัน ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นเพื่อความเหมาะสมกับระดับชั้นจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5.3.1.2 การนำชุดฝึกการเขียนเรื่องตามจินตนาการไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ควรที่จะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด ให้เข้าใจ มีการเตรียมสื่อการสอนให้พร้อมก่อนการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนทุกครั้งเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรให้ความสนใจติดตามการใช้ชุดฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อจะได้จดบันทึกปัญหาและข้อสงสัยที่นักเรียนซักถาม เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพในการนำไปใช้ในครั้งต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการมีประสิทธิภาพมาก เพื่อเป็นการสร้างประโยชน์ต่อไปจึงควรสร้างชุดฝึกทักษะในระดับชั้นอื่น ๆ หรือกลุ่มสาระอื่นตามความยากง่ายของช่วงพัฒนาการเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอน

5.3.2.2 ควรศึกษารูปแบบการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการให้มีการบูรณาการหรือสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

5.3.2.3 ควรเปรียบเทียบการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ กับวิธีอื่นๆ จะทำให้เห็นว่าวิธีการใดจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนได้ดีกว่ากัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ดิษฐกมล. (2509). กลวิธีการสอนวิชาทักษะ. *ศูนย์ศึกษา,* 13(10).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552). *การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ : Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด.* นครปฐม: เพชรเกษม พริ้นติ้ง กรุ๊ป.

คำผวน ประสงค์สันต์. (2554). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

คำนึง จันทะนันต์. (2553). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพธิ์เงิน.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชุลีพร พินิจพล. (2554). *การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชูศรี พิทักษ์. (2553). *การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบอเนกนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2538). *การสอนทักษะเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หน่วยที่ 6 "การสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1-8".* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

เต็มดวง ดวงมณี. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ถวิล ธาราโรจน์. (2536). *จิตวิทยาสังคม.* กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.

ทองดี ขัตติยะวงศ์. (2556). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพ้องรูปพ้องเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยกระบวนการปฏิบัติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นันทวัน กองธรรม. (2556). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นิลากรณ์ ธรรมวิเศษ. (2546). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

นพดล จันทร์เพ็ญ. (2528). *การใช้ภาษาไทย.* อุบลราชธานี: ฝ่ายเอกสาร ตำรา วิทยาลัยครูอุบลราชธานี.

นวลใย หงส์ผาแก้ว. (2554). *การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นฤมล พันพาณิชย์. (2551). *การสร้างแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด.* (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก. *สารพัฒนาหลักสูตร,* 2, 55-56.

ปราณี สรุสิทธิ์. (2549). *การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์.* กรุงเทพฯ: แสงดาว.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.). *การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,* 8(1), 30–36.

เผชิญ กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1/E_2).* มหาสารคาม: ภาควิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พรชัย ผาดไธสง. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง ผักบุ้ง ประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอำนาจเจริญ.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ไพศาล วรคำ. (2564). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

ไพศาล วรคำ. (2565). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 13). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์. (2533). *ภาษากับการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รังสรรค์ สีมานนท์. (2540). *การเขียน.* ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รัศมี กุลวงศ์. (2549). *ผลของการใช้เทคนิคระดมสมองและผังความคิดที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

เรืองรัตน์ โคละสุ. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

วรรณา แซ่ตั้ง. (2541). *การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วรรณี โสมประยูร. (2539). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วรรณี โสมประยูร. (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2531). *การเขียนในงานสร้างสรรค์.* เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

วิวัฒน์ ไขไพวัน. (2552). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สนิท ตั้งทวี. (2529). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมพร มันตะสูตร แพ่งพิพัฒน์. (2540). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมพร มันตะสูตร. (2525). *การเขียนสร้างสรรค์.* กรุงเทพฯ: บารมีการพิมพ์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการคิด ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3).* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการ สกสก.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *ตัวชี้วัดและสารการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2555). *พัฒนาทักษะการคิด ตามแนวปฏิรูปการศึกษา.* กรุงเทพฯ: เทคนิคพริ้นติ้ง.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน เล่ม 2 การสร้างแบบฝึก.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุภานันต์ ชาทอง. (2551). *การศึกษาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบเอกนัย.* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุรัตน์ หอมเอื้อ. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สุรีพร เอี่ยมประโคน. (2551). *การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมฝึกความคิดสร้างสรรค์.* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2550). *ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน.* นนทบุรี: ชี.ชี. นอลลิดจ์ลิงคส์.

สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์.* กรุงทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

เสนีย์ วิลาวรรณ. (2546). *ชุดพัฒนาทักษะภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1.* กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2536). *เสริมความรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา.* พะเยา: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา.

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2532). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2547). *กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2550). *การพัฒนาทักษะ พัฒนากวามคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา ชีวพันธ์. 2550. *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Anderson, Melissa, Morrill Laura and Adler and Mary. (2002). Keeping Expectations High While Helping Lower-Achieving Students Meet Them. *English Update : A Newsletter. Retrieved Ki*, 29.

Barcy, Gerald C and Jr. (1974). ETeacher Open-Close Mindedness as a Predictor of Student Creativity Progress. *Fissertation Abstracts International,* 34, 7577.

Dccanay, F.R. and J. Donald. (1963). *Technliques and Procedures in Second Language Teaching.* Quezon City: Alemer Phoenix Publishing House.

Lowrey, Eleaner and Blodwyn Lane. (1978). The Effects of Four Drills and Practice Time Unit on the Recording Performances of Students with Specific Learning Disabilities. *Dissertation Abstracts International,* 39(9), 817-A.

Rive, willga M. (1968). *Teaching Foreign Langnage Skills.* Chicago: The University of Chicago.

Simle, Mary Alice Pehrson. (1993). The Effects of Guided and Unguided Creative Writing Activities on Spilling Achievement in Fifth-Grade. *Dissertation Abstracts International,* 54(02), 422-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชา ภาษาไทย
รหัส ท12101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 โลกร้อน จำนวน 1 ชั่วโมง
เรื่อง เขียนเรื่องจากจินตนาการ จำนวน 1 คาบ/ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

---

1. สาระสำคัญ

จินตนาการ หมายถึง การสร้างภาพหรือสร้างเรื่องจากอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก อย่างอิสระ สร้างสรรค์ และการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ผู้เขียนต้องคิดโครงเรื่องและลำดับเหตุการณ์ให้มีความสอดคล้องกัน

2. มาตรฐาน /ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ป.2/3 เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (K-P-A)

1. บอกหลักของการเขียนเรื่องตามจินตนาการได้ (K)
2. เขียนเรื่องตามจินตนาการได้ (P)
3. มีมารยาทในการเขียน (A)

4.สาระการเรียนรู้

เขียนเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. ครูให้นักเรียนหลับตาแล้วนึกภาพตามเรื่องที่ครูเล่าให้ฟัง"บ้านของนักเรียนอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่แวดล้อมไปด้วยภูเขายอดสูง ต้นไม้ที่เขียวขจีอุดมสมบูรณ์ มีหมอกจาง ๆ ในยามเช้า มีแสงแดด อ่อน ๆ ในตอนกลางวัน และในยามค่ำคืนมีดวงดาวเปล่งแสงทอประกายอยู่บนท้องฟ้า เสียงสัตว์ และแมลงต่าง ๆ คอยกล่อมบรรเลงเหมือนเสียงเพลงที่ไพเราะในยามค่ำคืน เพื่อให้เรานั้นเอนกายนอนหลับได้อย่างมีความสุข"

ขั้นกิจกรรม

1. ครูนำนักเรียนเล่นเกมเรียงลำดับหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยครูมีแถบข้อความที่เป็นหลักของการเขียนเรื่องตามจินตนาการมาวางสลับข้อกัน แล้วให้นักเรียนลองช่วยกันเรียงลำดับว่าหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการนั้นควรเริ่มจากข้อใดโดยติดแถบข้อความนั้นไว้ แล้วนำมาดูว่าจะถูกต้องหรือไม่

2. ครูให้นักเรียนศึกษาในความรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ว่ามีหลักวิธีการเขียนอย่างไร

3. ครูให้นักเรียนดูภาพแล้วให้นักเรียนช่วยกันอธิบายเกี่ยวกับภาพโดยต่อเรื่องราวตั้งแต่ต้นถึงจบเรื่อง

ขั้นลงมือปฏิบัติ

1. ครูชี้แจงการทำใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนตามจินตนาการ

2. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนตามจินตนาการ

ขั้นนำเสนอ

1. ครูขออาสาสมัครตัวแทนนักเรียนออกมาอ่านเรื่องตามจินตนาการที่นักเรียนเขียนให้เพื่อนและครูฟัง และช่วยกันให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้หลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

6. สื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

6.1 สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

6.1.1 เรื่องเล่า

6.1.2 เกมเรียงลำดับหลักการเขียนตามจินตนาการ

6.1.3 สื่อ PowerPoint เรื่อง จินตนาการ

6.1.4 ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนตามจินตนาการ

7. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ความรู้ - บอกหลักของการเขียนตามจินตนาการได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- การถามคำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60
ด้านทักษะและกระบวนการ - เขียนเรื่องตามจินตนาการได้	1. ประเมินใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนตามจินตนาการ	1. ประเมินใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนตามจินตนาการ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - มีมารยาทในการเขียน	- ประเมินการทำงานและการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	- ประเมินการทำงานและการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร - ความสามารถในการคิด	- ประเมินความสามารถในการสื่อสารและการคิด	แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนเรื่องจากภาพ

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. เนื้อหาสาระ	นำเสนอเนื้อหาสาระครอบคลุมตามขอบเขตที่กำหนดอยู่ในระดับดีมาก	นำเสนอเนื้อหาสาระครอบคลุมตามขอบเขตที่กำหนดอยู่ในระดับดี	นำเสนอเนื้อหาสาระค่อนข้างครอบคลุมตามขอบเขตที่กำหนด	นำเสนอเนื้อหาสาระยังไม่ครอบคลุมตามภาพที่กำหนดมากกว่า 2 แห่ง
2. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาในการสื่อสารชัดเจนตรงประเด็น ไม่ใช้ภาษากำกวม ใช้คำสุภาพ ถูกต้องตามหลักการเขียนบรรยาย	ใช้ภาษาในการสื่อสารตรงประเด็น อยู่ในขอบเขตที่กำหนด ใช้คำสุภาพ ถูกต้องตามหลักการเขียนบรรยาย	ใช้ภาษาในการสื่อสารภาษาไทย แต่อาจมีบางข้อความที่ยังสื่อความไม่ชัดเจน 1-2 แห่ง	ใช้ภาษาในการสื่อสารถูกต้องตามหลักภาษาไทย แต่อาจมีบางข้อความที่ยังสื่อความไม่ชัดเจน
3. การเขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำได้ถูกต้องทุกคำ	เขียนสะกดคำผิด 1-2 คำ	เขียนสะกดคำผิด 3-4 คำ	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า 4 คำ
4. ความสะอาดเป็นระเบียบ	ตัวอักษรสม่ำเสมอ เรียบร้อย สวยงาม ผลงานสะอาด ไม่มีรอยลบขีดฆ่า	ตัวอักษรสม่ำเสมอ เรียบร้อยสวยงาม ผลงานไม่สะอาด มีรอยลบขีดฆ่า 1-2 แห่ง	ตัวอักษรไม่ค่อยสม่ำเสมอ ผลงานไม่สะอาด มีรอยลบ ขีดฆ่า 3-5 แห่งถูกต้องตามหลัก	ตัวอักษรไม่สม่ำเสมอ มีรอยลบขีดฆ่ามากกว่า 6 แห่ง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 13-16 คะแนน หมายถึง ดีมาก
คะแนน 9-12 คะแนน หมายถึง ดี
คะแนน 5-8 คะแนน หมายถึง พอใช้
คะแนน 1-4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

9. ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร/ครูพี่เลี้ยง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

..... /...../.....

10. บันทึกผลหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา /อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

แบบประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ

คำชี้แจง ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมตามเกณฑ์การประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ

เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อหาสาระ				การใช้ภาษา				การเขียนสะกดคำ				ความสะอาดเป็นระเบียบ				รวม (16)	ระดับคะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 13-16 คะแนน หมายถึง ดีมาก
คะแนน 9-12 คะแนน หมายถึง ดี
คะแนน 5-8 คะแนน หมายถึง พอใช้
คะแนน 1-4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ระดับ พอใช้ขึ้นไป

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด √ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	เนื้อหาละเอียดชัดเจน				
2	ความถูกต้องของเนื้อหา				
3	ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย				
4	วิธีการนำเสนอผลงาน				
5	การนำไปใช้ประโยชน์				
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลงานหรือพฤติกรรมสมบูรณ์ชัดเจน ให้ 4 คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมมีข้อบกพร่องบางส่วน ให้ 3 คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมมีข้อบกพร่องเป็นส่วนใหญ่ ให้ 2 คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมมีข้อบกพร่องมาก ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18-20	ดีมาก
14-17	ดี
10-13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน คือ ช่วงคะแนน 14-17 ระดับคุณภาพ ดี

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล

ชื่อ.....ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด √ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	การแสดงความคิดเห็น				
2	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				
3	การทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
4	การตอบคำถาม				
5	การตรงต่อเวลา				
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18-20	ดีมาก
14-17	ดี
10-13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน คือ ช่วงคะแนน 14-17 ระดับคุณภาพ ดี

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด √ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ยืนตรงเคารพธงชาติ และร้องเพลงชาติ			
	1.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน			
	1.3 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ			
	1.4 เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนจัดขึ้น			
2. ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นจริง			
	2.2 ปฏิบัติในสิ่งที่ถูก			
3. มีวินัย รับผิดชอบ	3.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ			
	3.2 มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน			
4. ใฝ่เรียนรู้	4.1 รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และนำไปปฏิบัติได้			
	4.2 ศึกษาค้นคว้าความรู้จากสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ			
5. อยู่อย่างพอเพียง	5.1 ใช้ทรัพย์สินและสิ่งของของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัด			
	5.2 ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่า			
	5.3 ใช้จ่ายอย่างประหยัดและมีการเก็บออมเงิน			
6. มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			
	6.2 มีความอดทน ไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			
7. รักความเป็นไทย	7.1 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย			
	7.2 เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย			
8. มีจิตสาธารณะ	8.1 อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม			
	8.2 เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้	3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้	2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้	1 คะแนน


รวมชุดฝึกทักษะ
การเขียนเรื่องตาม
จินตนาการ
ป.2
นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง
นักศึกษาปริญญาโท
สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คำนำ

ชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มชุดฝึกประกอบไปด้วยแบบฝึกทักษะ 12 แบบฝึกสร้างขึ้นตามขั้นตอนที่ถูกต้องโดยอาศัยหลักจิตวิทยาและพัฒนาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างชุดฝึก มีการเรียงลำดับขั้นตอนและรูปแบบทักษะการเขียนจากง่ายไปหายาก มีการเน้นที่กระบวนการคิดวิเคราะห์ ความต่อเนื่อง หลากหลายของคำ โดยมีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และเอื้อต่อการจัดกิจกรรม การจักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ตาสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัด ป2/2 (มฐ.ท 2.1 ป2/2) สอดคล้องกับสาระแกนกลางของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำในการสร้างชุดฝึกจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์ เป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผู้ที่สนใจได้เป็นอย่างดี

ธัญญรัตน์ จันทร์แสง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	ค
จุดประสงค์การเรียนรู้	ง
ชุดฝึกที่ 1 แยกคำจำได้	1
แบบฝึกที่ 1 แยกคำ	2
แบบฝึกที่ 2 แยกส่วนประกอบของคำ	3
แบบฝึกที่ 3 ผันวรรณยุกต์	4
ชุดฝึกที่ 2 สร้างคำใหม่ไฉไลกว่าเดิม	7
แบบฝึกที่ 1 สร้างคำใหม่โดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น สระคงเดิม	8
แบบฝึกที่ 2 สร้างคำใหม่โดยเปลี่ยนตัวสะกด สระ พยัญชนะตัวเดิม	9
แบบฝึกที่ 3 ความหมายของคำ	10
ชุดฝึกที่ 3 เรียงร้อยถ้อยคำ	11
แบบฝึกที่ 1 สร้างคำใหม่และแต่งประโยคจากคำใหม่	12
แบบฝึกที่ 2 สร้างคำใหม่และเรียงคำใหม่ให้เป็นประโยคที่มีความหมาย	13
แบบฝึกที่ 3 เรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่มีความหมาย	14
ชุดฝึกที่ 4 เขียนเรื่องให้ทราบจากภาพและจินตนาการ	15
แบบฝึกที่ 1 เขียนเรื่องจากภาพ	16
แบบฝึกที่ 2 เขียนเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน	17
แบบฝึกที่ 3 เขียนเรื่องจากจินตนาการ	18
บรรณานุกรม	19

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

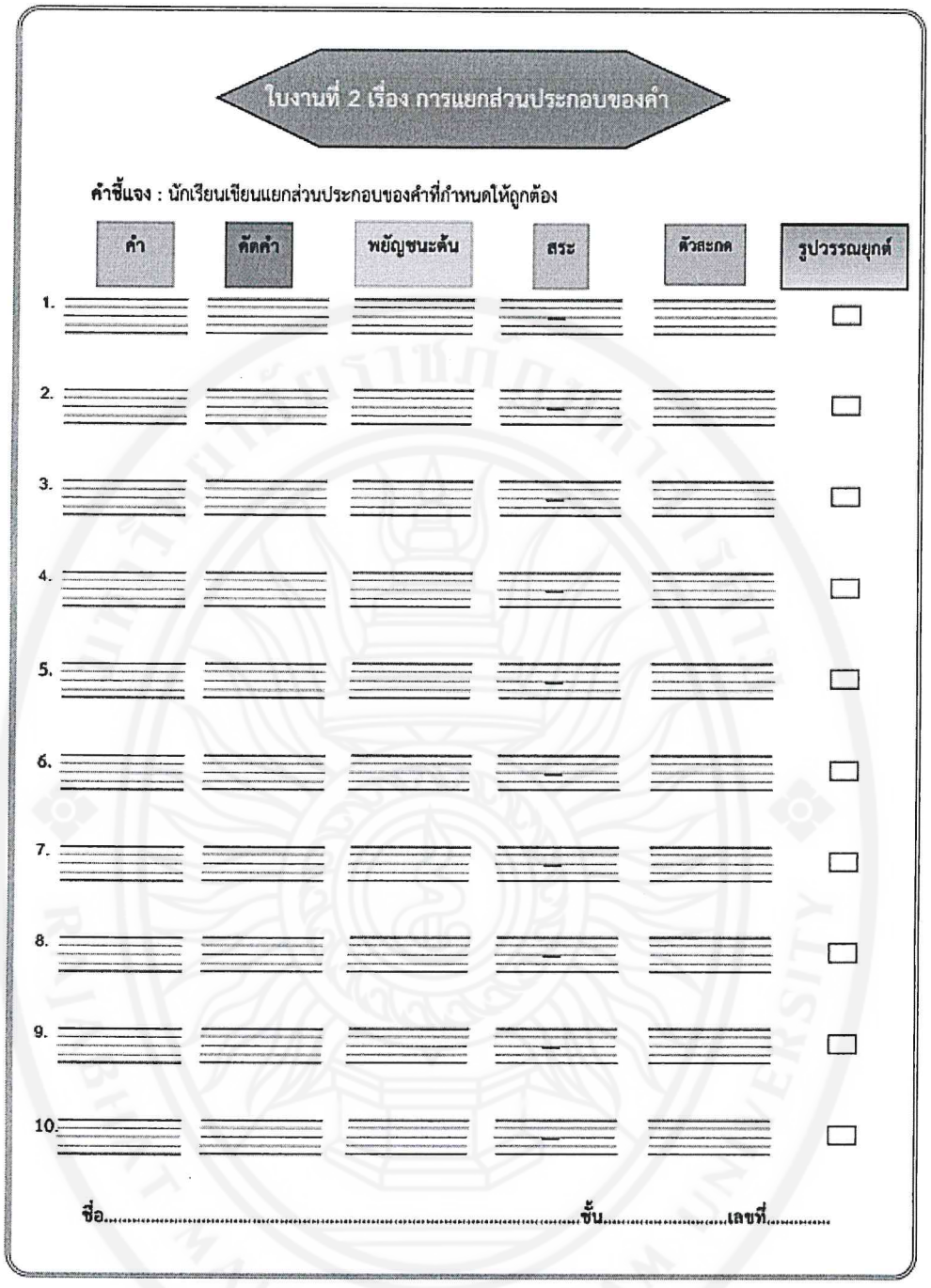
ชุดฝึกที่ 1 แยกคำจำได้



คำชี้แจง : นักเรียนเขียนแยกคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. เทียน =
2. นอน =
3. สีขาว =
4. โจร =
5. ปาก =
6. เขียน =
7. ดินสอ =
8. ยางลบ =
9. พัดลม =
10. สีแดง =

ชื่อ.....**ชั้น**.....**เลขที่**.....



ใบงานที่ 2 เรื่อง การแยกส่วนประกอบของคำ

คำชี้แจง : นักเรียนเขียนแยกส่วนประกอบของคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	รูปวรรณยุกต์
1.					☐
2.					☐
3.					☐
4.					☐
5.					☐
6.					☐
7.					☐
8.					☐
9.					☐
10.					☐

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 3 เรื่อง ผันวรรณยุกต์ (อักษรกลาง)

คำชี้แจง : ผันวรรณยุกต์ แล้วเขียนคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

อักษรกลาง

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ตาย	ตาย	ต่าย	ต้าย	ต๊าย	ตำย
1. ปู					
2. อ้อย					
3. ป่วย					
4. ต้าย					
5. เอย					
6. เจ้า					
7. บ๊วย					
8. เดี่ยว					
9. แก่					
10. ดู					

ชื่อ.....ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 4 เรื่อง ผันวรรณยุกต์ (อักษรสูง)

คำชี้แจง : ผันวรรณยุกต์ แล้วเขียนคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

อักษรสูง

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
สวย	-	ส่วย	ส้วย	-	สวย
1. เขา	-			-	
2. เถื่อน	-			-	
3. หอย	-			-	
4. ให้	-			-	
5. เสียง	-			-	
6. ฝ้าย	-			-	
7. ข่า	-			-	
8. ห่อ	-			-	
9. ผู้	-			-	
10. เสา	-			-	

ชื่อ.....ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 5 เรื่อง ผันวรรณยุกต์ (อักษรต่ำ)

คำชี้แจง : ผันวรรณยุกต์ แล้วเขียนคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

อักษรต่ำ

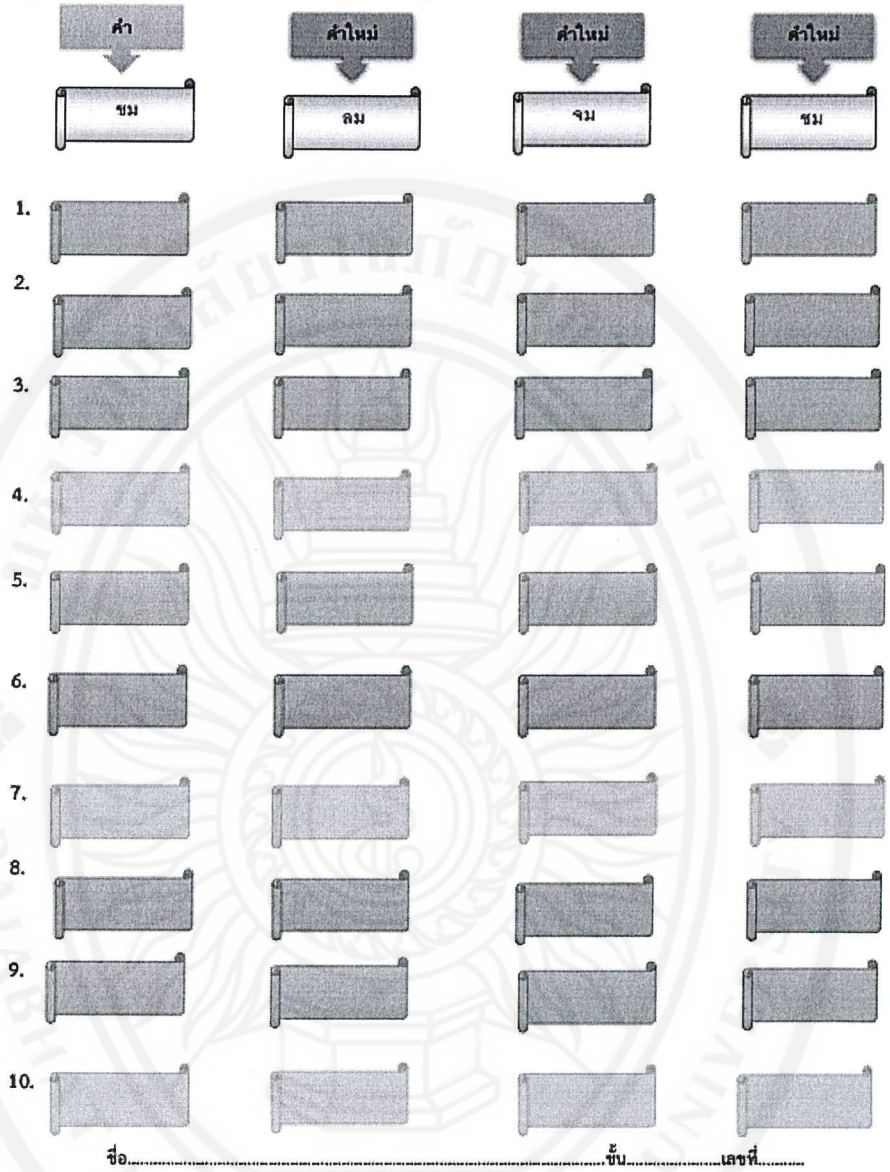
คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ว่าย	วาย	-	ว่าย	ว้าย	-
1. คา	.....	-	.....	.....	-
2. ไร่	.....	-	.....	.....	-
3. ลิง	.....	-	.....	.....	-
4. แย้	.....	-	.....	.....	-
5. เมา	.....	-	.....	.....	-
6. วุ้น	.....	-	.....	.....	-
7. ขุ่ม	.....	-	.....	.....	-
8. เนื้อ	.....	-	.....	.....	-
9. ทา	.....	-	.....	.....	-
10. คาว	.....	-	.....	.....	-

ชื่อ.....ชั้น..... เลขที่.....

ชุดฝึกที่ 2 สร้างคำใหม่ ไฉไลกว่าเดิม

ใบงานที่ 1 การสร้างคำใหม่โดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น สระคงเดิม

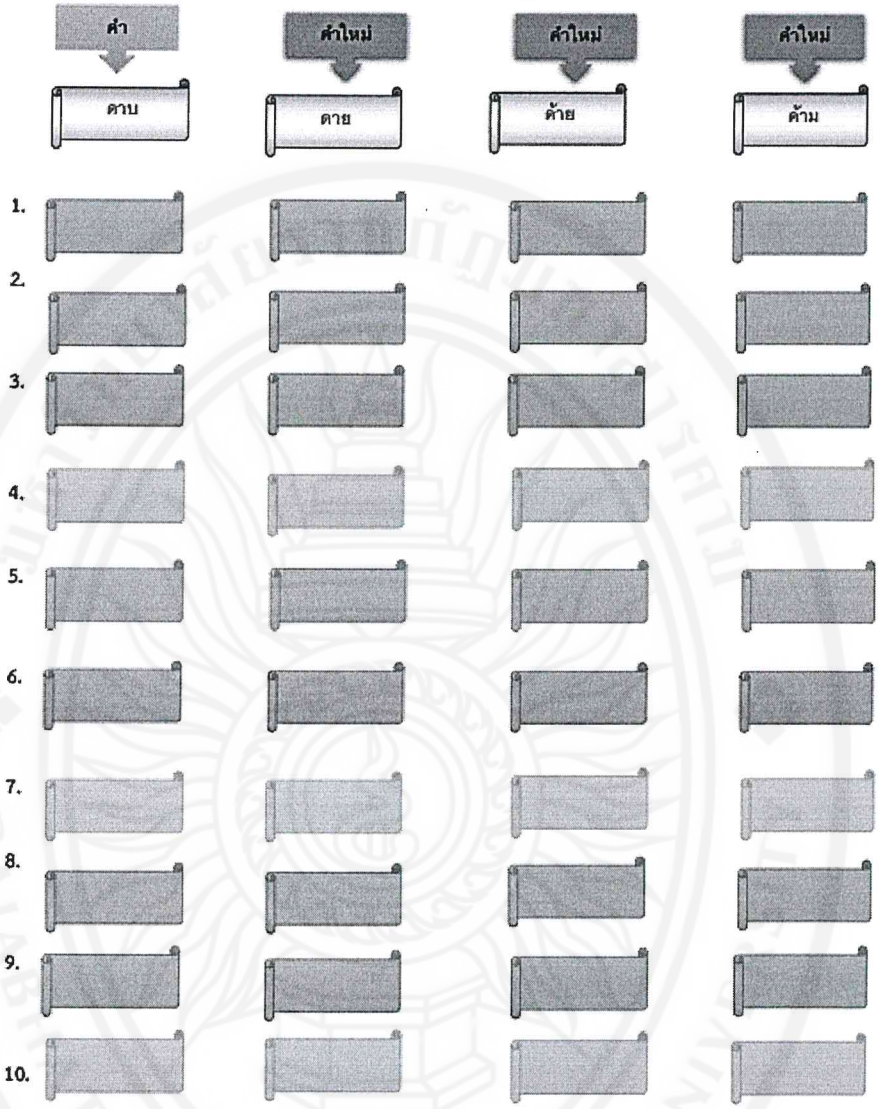
คำชี้แจง : ให้นักเรียนคัดคำ สร้างคำใหม่โดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น สระคงเดิม จำนวน 10 คำ



ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 สร้างคำใหม่โดยเปลี่ยนตัวสะกด สระ พยัญชนะตัวเดิม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนคัดคำ สร้างคำใหม่โดยเปลี่ยนตัวสะกด สระ พยัญชนะตัวเดิม จำนวน 10 คำ



ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 3 คำที่มีความหมายตรงข้าม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสังเกตสิ่งของหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของนักเรียนที่เป็นคำตรงข้ามกันมาเขียนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

สิ่งที่สำรวจพบ	คำ	คำ
ดินสอ	สั้น	ยาว
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ชุดฝึกที่ 3 เรียงร้อยถ้อยคำ

ใบงานที่ 1 คำใหม่ไฉไลกว่าเดิม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำที่ครูกำหนดให้สร้างคำให้ถูกต้อง พร้อมทั้งแต่งประโยคให้สมบูรณ์

คำ	คำใหม่	แต่งประโยค
เวียน	เหียน	แม่จุดเหียนเพราะไฟฟ้าดับ
1. ลม		
2. เตย		
3. ชิม		
4. คาบ		
5. จาน		
6. เดิม		
7. แกะ		
8. ผ้า		
9. สวย		
10. สวน		
11. ใบ		
12. เก้า		
13. แสน		
14. เด็ด		
15. ขวด		

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 คำใหม่ไฉไลกว่าเดิม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำที่ครูกำหนดให้สร้างคำใหม่ให้ถูกต้อง พร้อมทั้งเติมประโยคให้สมบูรณ์

คำ	คำใหม่	เรียงคำเป็นประโยค
จัด	กัด	น้องสาวของฉันโตนสุนัข.....กัด.....ที่หน้าบ้าน
1. เติม		ก่อน.....การแข่งวิ่งเราต้องอบอุ่นร่างกายก่อนทุกครั้ง
2. และ		บ้านของฉันเลี้ยง.....ไว้หลายตัว
3. เจ็ด		แม่ให้ฉันไปซื้อไข่.....ที่ร้านค้า
4. ป้าย		คุณยายใช้.....เย็บกางเกงนักเรียนให้ผม
5. สาน		ทุกวันหลังเลิกเรียนผมต้องล้าง.....และทำงานบ้านช่วยแม่
6. ชิม		แม่ให้ฉันไปเก็บผักบุ้งบริเวร.....ตลิ่ง
7. ลม		สุนัขใช้จมูกในการสูด.....กลิ่นอาหาร
8. เตย		เขาเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันประกวดวาดภาพได้รางวัลชม.....
9. เจ้า		พระสงฆ์จะออกบิณฑบาตในทุกๆ .....
10. สาว		พี่.....เป็นคนดูแลฉันเวลาที่ฉันไม่สบาย
11. ใบ		น้องสาวของฉันเข้ารับการรักษาผ่าตัดหัว.....
12. ขวด		พ่อใช้.....หนามล้อมคอกวัว
13. ขอน		วันนี้คุณครู.....วิชาภาษาไทย
14. แสน		น้องวิ่งล้มมีแผลถลอกที่.....
15. ข้า		แม่ซื้อเสื้อ.....ชุดใหม่มาให้น้องสาว

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 3 เรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่มีความหมาย

คำชี้แจง : นักเรียนเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคและฝึกอ่านให้ถูกต้อง

1. แวว ใน ห้องเรียน วิ่งเล่น

2. ในครัว ทำ พี่สาว กับข้าว

3. นอนเปล สบาย สมชาย อย่าง

4. สวดมนต์ คุณย่า ไหว้พระ ชอบ

5. ชอบ เรียน ว่ายน้ำ พี่ชาย

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ชุดฝึกที่ 4 เขียนเรื่องให้ทราบจากภาพและจินตนาการ

ใบงานที่ 1 เขียนเรื่องจากภาพ

คำชี้แจง : นักเรียนเรียนเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้และตั้งชื่อเรื่อง



ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

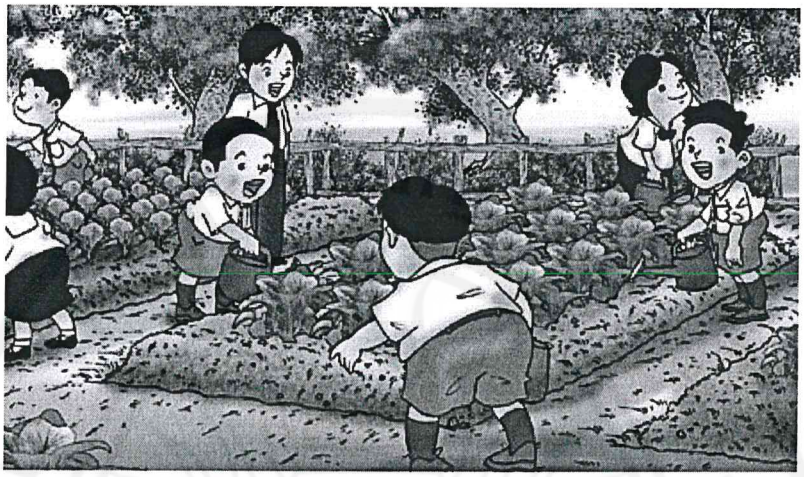
ใบงานที่ 2 เขียนเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

คำชี้แจง : เขียนเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่นักเรียนประทับใจมากที่สุด

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 3 เขียนเรื่องตามจินตนาการ

คำชี้แจง : นักเรียนเรียนเขียนเรื่องตามจินตนาการจากภาพที่กำหนดให้และตั้งชื่อเรื่อง



ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนเรื่องจากภาพ

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. เนื้อหาสาระ	นำเสนอเนื้อหาสาระครอบคลุมตามขอบเขตที่กำหนดอยู่ในระดับดีมาก	นำเสนอเนื้อหาสาระครอบคลุมตามขอบเขตที่กำหนดอยู่ในระดับดี	นำเสนอเนื้อหาสาระค่อนข้างครอบคลุมตามขอบเขตที่กำหนด	นำเสนอเนื้อหาสาระยังไม่ครอบคลุมตามภาพที่กำหนดมากกว่า 2 แห่ง
2. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาในการสื่อสารชัดเจนตรงประเด็น ไม่ใช้ภาษากำกวม ใช้คำสุภาพ ถูกต้องตามหลักการเขียนบรรยาย	ใช้ภาษาในการสื่อสารตรงประเด็นอยู่ในขอบเขตที่กำหนด ใช้คำสุภาพ ถูกต้องตามหลักการเขียนบรรยาย	ใช้ภาษาในการสื่อสารภาษาไทยแต่อาจมีบางข้อความที่ยังสื่อความไม่ชัดเจน 1-2 แห่ง	ใช้ภาษาในการสื่อสารถูกต้องตามหลักภาษาไทยแต่อาจมีบางข้อความที่ยังสื่อความไม่ชัดเจน
3. การเขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำได้ถูกต้องทุกคำ	เขียนสะกดคำผิด 1-2 คำ	เขียนสะกดคำผิด 3-4 คำ	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า 4 คำ
4. ความสะอาดเป็นระเบียบ	ตัวอักษรสม่ำเสมอเรียบร้อย สวยงาม ผลงานสะอาด ไม่มีรอยลบขีดฆ่า	ตัวอักษรสม่ำเสมอเรียบร้อยสวยงาม ผลงานไม่สะอาด มีรอยลบขีดฆ่า 1-2 แห่ง	ตัวอักษรไม่ค่อยสม่ำเสมอ ผลงานไม่สะอาด มีรอยลบ ขีดฆ่า 3-5 แห่งถูกต้องตามหลัก	ตัวอักษรไม่สม่ำเสมอ มีรอยลบขีดฆ่ามากกว่า 6 แห่ง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 13-16 คะแนน หมายถึง ดีมาก
คะแนน 9-12 คะแนน หมายถึง ดี
คะแนน 5-8 คะแนน หมายถึง พอใช้
คะแนน 1-4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ

คำชี้แจง ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมตามเกณฑ์การประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ

เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อหาสาระ				การใช้ภาษา				การเขียนสะกดคำ				ความสะอาดเป็นระเบียบ				รวม (16)	ระดับคะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 13-16 คะแนน หมายถึง ดีมาก
คะแนน 9-12 คะแนน หมายถึง ดี
คะแนน 5-8 คะแนน หมายถึง พอใช้
คะแนน 1-4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย

1. แบบเลือกคำตอบมี 3 ตัวเลือก ก ข ค
2. จำนวนข้อคำถาม 30 ข้อ
3. นักเรียนมีเวลาทำข้อสอบ 40 นาที
4. วิธีตอบ ถ้านักเรียนคิดว่าตัวเลือกใดถูกต้องที่สุดให้นักเรียนใช้ดินสอกาทับตัวเลือกนั้นลงในกระดาษคำตอบ ดังนี้

กระดาษคำตอบ

ข้อที่	ก	ข	ค
1	X		
2		X	

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการเขียน

1. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ จากหัวข้อที่กำหนดให้ 1 เรื่อง
2. ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีด้วยดินสอสี พร้อมตั้งชื่อเรื่อง
3. เขียนเรื่องในกระดาษที่แจกให้เขียนด้วยตัวบรรจง เต็มบรรทัด เขียนเว้นบรรทัด ความยาวไม่ต่ำกว่า 4–5 บรรทัด
4. การเขียนเรื่องให้คำนึงถึง เกณฑ์การประเมิน ดังนี้
   - 4.1 การตั้งชื่อเรื่อง 2 คะแนน
   - 4.2 เนื้อเรื่อง 3 คะแนน
   - 4.3 ความคิดสร้างสรรค์ 3 คะแนน
   - 4.4 ภาพที่วาด 2 คะแนน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย (จำนวน 30 ข้อ)

1. ทอ-เอีย-วอ-เทียว-ไม้เอก อ่านว่าอย่างไร
   ก. เทียว
   ข. เที่ยว
   ค. เที้ยว

2. ข้อใดเขียนแยกคำได้ถูกต้อง
   ก. แ ต ะ อ่านว่า แตะ
   ข. ล แ - ะ อ่านว่า และ
   ค. แ – ะ ก อ่านว่า แกะ

3. วรรณคดี อ่านว่าอย่างไร
   ก. วัน - คะ - ดี
   ข. วัน - ค่ะ - ดี
   ค. วัน - นะ – คะ – ดี

4. ข้อใดเขียนคำว่า สา-ระ-คะ-ดี ได้ถูกต้อง
   ก. สารคดี
   ข. สาคดี
   ค. สาระคะดี

5. คำว่า “ตา” ในข้อใดความหมายต่างออกไป
   ก. เจ็บตา
   ข. คุณตา
   ค. ตาบอด

6. ข้อใดเขียนคำคล้องจองได้ถูกต้อง
   ก. มืดมิด ปิดตา
   ข. ผลไม้ ผักสด
   ค. ร้องไห้ หัวเราะ

7. เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง
   “_____กะ”
   ก. แกะ
   ข. เกรอะ
   ค. เกะ

8. “ฉันชอบอากาศที่เย็น.....ฉันรู้สึก.....” เติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
   ก. สบาย , สดชื่น
   ข. ลดลง , หนาว
   ค. หนาว , สั่น

9. นำคำไปเติมข้อความให้ได้ใจความสมบูรณ์ “ภู.....ขาตา”
   ก. ยาทา
   ข. กามา
   ค. ทายา

10. “ดาวดีใจร้อง.....ได้กินเค้ก” เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง
   ก. ไห้
   ข. ไชโย
   ค. ฮือฮือ

11. คำว่า “บุปผา” หมายความว่าอย่างไร
   ก. ดอกไม้
   ข. ผู้หญิง
   ค. ผึ้ง

12. “สุนัขเป็น.....เลี้ยงที่ชื่อ.....” ควรเติมข้อใด
ก. สัตว์ สัตย์
ข. สัตย์ สัตว์
ค. สัด สัด

13. **ดอกไม้โดนแสงแดดจน.....** ควรเติมข้อใด
ก. เหี่ยวเขา
ข. เหี้ยวเฉา
ค. เหี่ยวเฉา

14. ข้อใด มีมารยาทในการเขียน
ก. นิดเขียนชื่อตัวเอง บนปกหนังสือห้องสมุด
ข. เขียนคำตอบในใบงานของกลุ่ม
ค. น้อยขีดฆ่าคำที่เขียนผิดในบัตรอวยพร

15. สถานที่ใดไม่ควรเขียน
ก. กระดาษร่าง
ข. สมุดส่วนตัว
ค. กำแพงโรงเรียน

16. ข้อใดไม่ใช่มารยาทในการเขียน
ก. เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ ขีดฆ่า
ข. ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล
ค. เขียนตามใจตนเอง

17. ข้อใดเรียงลำดับคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
1) ถนน 2) ล้ม 3) ต้นไม้ 4) ขวาง
ก. 3 2 1 4
ข. 3 2 4 1
ค. 1 2 3 4

18. ข้อใดเรียงลำดับคำที่กำหนดให้ ได้ถูกต้อง
ก.ทำให้ ข.ประสบผลสำเร็จ ค.หมั่นเพียร ง.ชีวิต จ.ความขยัน
ก. ก ข ค ง จ
ข. ค จ ก ข ง
ค. จ ค ก ง ข

19. 
ข้อใดแต่งประโยคสอดคล้องกับรูปภาพ
ก. ฉันไปเที่ยวทะเลในช่วงวันหยุด
ข. ฉันไปเที่ยวเขื่อน
ค. ฉันเล่นน้ำตก

20. 
ข้อใดแต่งประโยคสอดคล้องกับรูปภาพ
ก. ฉันถูบ้าน
ข. ฉันช่วยแม่ทำกับข้าว
ค. ฉันช่วยแม่และพ่อทำความสะอาดบ้าน

21. 

ข้อใดแต่งประโยคสอดคล้องกับรูปภาพ
ก. เก้าและเพื่อนช่วยกันเก็บขยะ
ข. เชฟและเพื่อนๆ ชวนกันไปลอยกระทงที่บึงใกล้บ้าน
ค. จอนวาดภาพเด็กๆ ลอยกระทง

22. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
1) มองไปทางไหนก็มีแต่น้ำทะเล
2) ชายคนหนึ่งออกหาปลาในทะเล
3) แต่ไม่มีใครได้ยิน
4) ชายคนดังกล่าวร้องขอความช่วยเหลือ
5) ทันใดนั้นมีพายุพัดผ่าน
ก. 1 2 4 3 5
ข. 2 1 5 4 3
ค. 2 5 4 3 1

23. ข้อใดใช้คำเชื่อมถูกต้อง สละสลวย
ก. นิดขยันทำการบ้านแต่เขายังสอบผ่าน
ข. กว่าจะเดินถึงโรงเรียนก็สายเสียแล้ว
ค. อาบน้ำอย่างถูกวิธีที่ช่วยให้ร่างกายสะอาด

24. “เขาชอบปั่นจักรยาน.....ขับรถมอเตอร์ไซค์”
ก. กว่า
ข. และ
ค. จึง

30.นักเรียนคนใดต่อไปนี้เขียนเรื่องจากจินตนาการ
ก. เด็กชายปิติเขียนเรื่องโรงเรียนของฉัน
ข. เด็กหญิงน้ำฟ้าเขียนเรื่องครอบครัวของฉัน
ค. เด็กหญิงพอใจเขียนเรื่องไปเที่ยวดาวอังคาร

25. 

ชื่อเรื่องในข้อใดไม่สอดคล้องกับภาพ
ก. บ้านของฉัน
ข. เที่ยวสวนสัตว์ในวันหยุด
ค. สัตว์น้อยผู้น่ารัก

26. 

ชื่อเรื่องในข้อใดตรงกับรูปภาพ
ก. ความกตัญญู
ข. ช่วยกันทำความสะอาดวัด
ง. ตักบาตรทุกวันพระ

27. ใครมีจินตนาการมากที่สุด
ก. แตงบอกว่ากระดาษใช้ได้ด้านเดียว
ข. ส้มบอกว่าต้นไม้มีไว้ทำบ้านเท่านั้น
ค. มะนาวใช้ขวดน้ำเก่าทำน้ำหยด

28. การเขียนเรื่องจากภาพ รูปแบบเรียงความ มีลักษณะสำคัญอย่างไร
ก. ชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อหา
ข. เนื้อหา สรุป และข้อคิด
ค. คำนำ เนื้อหา และสรุป

29. สุภาษิตในข้อใดคือการใช้จินตนาการ
ก. ขี้ช้างไล่จับตั๊กแตน
ข. ตาบอดคลำช้าง
ค. ช้างตายทั้งตัวเอาใบบัวปิด

เฉลย

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย

ข้อที่	เฉลย	ข้อที่	เฉลย	ข้อที่	เฉลย
1	ข	11	ก	21	ข
2	ข	12	ก	22	ข
3	ค	13	ค	23	ข
4	ก	14	ข	24	ก
5	ข	15	ค	25	ก
6	ก	16	ค	26	ง
7	ก	17	ข	27	ค
8	ค	18	ค	28	ค
9	ก	19	ก	29	ข
10	ข	20	ค	30	ค

ภาคผนวก ข

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ ข.1 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถาม (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 คน

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC
		1	2	3	4	5		
1.แยกคำและแยกส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2.มีความคิดในการสร้างคำการใช้และเขียนคำได้สอดคล้องกับสิ่งที่กำหนดให้	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3. เข้าใจความหมายของคำ	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4. นักเรียนบอกมารยาทในการเขียนได้	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5. เรียงลำดับคำที่กำหนดให้ ได้ถูกต้องสื่อความหมายได้ใจความ	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC
		1	2	3	4	5		
6. แต่งประโยคสอดคล้องกับสิ่งที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	28	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
	29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
7. แต่งประโยคตามลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง	32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
8. เติมคำเชื่อมประโยค ได้ถูกต้อง	36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9. ตั้งชื่อภาพได้สอดคล้องกับภาพ	41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10. เข้าใจและเขียนถ่ายทอดจินตนาการจากสิ่งที่กำหนดให้ได้	44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
	50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ค.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ข้อที่	รายการประเมิน	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	0.48	0.45	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	0.48	0.45	มากที่สุด
3	ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการกับตัวชี้วัด	0.48	0.45	มากที่สุด
4	ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
5	เนื้อหาสาระมีความสอดกับแบบฝึกทักษะ	4.60	0.55	มากที่สุด
6	เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	4.80	0.45	มากที่สุด
7	เนื้อหามีความน่าสนใจเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
8	ใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย	4.80	0.45	มากที่สุด
9	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
10	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกัน	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.76	0.43	มากที่สุด

ตารางที่ ค.2 สรุปผลการประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ชุด โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการประเมิน	IOC	S	ระดับความเหมาะสม
1	ชุดฝึกทักษะมีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
2	ชุดฝึกทักษะสอดคล้องกับพัฒนาการ	4.80	0.45	มากที่สุด
3	ชุดฝึกทักษะมีคำชี้แจงที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
4	ชุดฝึกทักษะมีส่วนประกอบครบถ้วน	4.60	0.55	มากที่สุด
5	ชุดฝึกทักษะมีภาพประกอบและน่าสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
6	ชุดฝึกทักษะเรียงลำดับการฝึกจากง่ายไปหายาก	4.80	0.45	มากที่สุด
7	ชุดฝึกทักษะมีรูปแบบการฝึกทักษะที่หลากหลาย	4.60	0.55	มากที่สุด
8	ชุดฝึกทักษะมีรูปแบบที่ช่วยกระตุ้นด้านความคิดจินตนาการ	4.80	0.45	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	IOC	S	ระดับความเหมาะสม
9	ชุดฝึกทักษะมีรูปแบบเนื้อหาที่เหมาะสมกับการเขียน	4.80	0.45	มากที่สุด
10	ชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
11	ชุดฝึกทักษะมีภาพประกอบสอดคล้องเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
12	ชุดฝึกทักษะมีตัวอย่างประกอบทำให้เข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.73	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ ค.3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการ หาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) จำนวน 30 ข้อ นำข้อสอบที่ผ่าน โดยใช้ค่า pr มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.39	0.53
2	0.33	0.45
3	0.31	0.39
4	0.25	0.21
5	0.31	0.24
6	0.31	0.44
7	0.33	0.30
8	0.31	0.39
9	0.33	0.35
10	0.39	0.43
11	0.39	0.63
12	0.36	0.36
13	0.36	0.56
14	0.39	0.33
15	0.31	0.34
16	0.36	0.31
17	0.39	0.48
18	0.33	0.40
19	0.39	0.58
20	0.31	0.34
21	0.39	0.48

(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
22	0.36	0.26
23	0.33	0.25
24	0.39	0.58
25	0.31	0.29
26	0.33	0.45
27	0.33	0.30
28	0.39	0.53
29	0.22	0.25
30	0.36	0.51

หมายเหตุ. ค่าความยาก (p) มีค่าระหว่าง 0.21–0.63
ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าระหว่าง 0.22–0.39
ค่าความเชื่อมั่นทั้งมีค่าเท่ากับ 0.93

ตารางที่ ค.4 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะการเขียนตามจินตนาการ ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
1	แบบฝึกทักษะมีรูปเล่มดึงดูดความสนใจ	1	1	1	1	1	1.00
2	แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบสวยงามน่าสนใจ	0	1	1	0	1	0.60
3	แบบฝึกทักษะมีคำชี้แจงและภาษาอ่านเข้าใจง่าย	1	1	1	0	1	0.80
4	แบบฝึกทักษะมีตัวอย่างประกอบทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	1	1	1	1	1	1.00
5	แบบฝึกทักษะมีรูปแบบท้าทายให้รู้สึกสนุกในการเรียน	1	1	1	1	1	1.00
6	แบบฝึกทักษะมีจำนวนรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1.00
7	แบบฝึกทักษะมีจำนวนแบบที่นักเรียนพอใจ	1	1	1	1	1	1.00
8	แบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากแบบง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	1.00
9	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจดจำคำได้มากขึ้น	1	1	0	1	1	0.80
10	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00

(ต่อ)

ตารางที่ ค.4 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย เร้าความสนใจ	1	1	1	1	1	1.00
12	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีหลักการเขียนมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00
13	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเขียนเรื่องตามความคิดได้	1	1	1	1	1	1.00
14	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนวาดภาพตามความคิดได้	1	1	1	1	1	1.00
15	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าตนเอง	1	1	1	1	1	1.00
16	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะทำให้ไม่เบื่อการเรียน	1	1	1	1	1	1.00
17	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนทำแบบฝึกได้เสร็จทันเวลา	1	1	1	1	1	1.00
18	นักเรียนมีผลงานที่ดีขึ้น ภูมิใจในผลงานตนเอง	1	1	1	1	1	1.00
19	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น	1	1	1	1	1	1.00
20	นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะนี้	1	1	0	1	1	0.80

ตารางที่ ค.5 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเขียนตามจิตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ

คนที่	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	แผน 11	แผน 12	รวมคะแนน (E_1)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	10	10	70	30
2	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	8	10	66	24
3	4	5	3	5	4	5	5	5	5	5	8	9	63	25
4	4	5	5	5	3	4	5	4	4	4	9	9	31	24
5	4	5	4	5	4	4	3	5	5	5	10	9	63	24
6	4	4	5	3	4	4	5	3	3	4	8	8	55	24
7	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5	8	9	64	26
8	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	8	9	64	25
9	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	8	10	66	26
10	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	8	10	66	25
11	4	5	3	5	4	5	5	5	5	5	8	9	63	25
12	4	5	5	5	3	5	5	4	4	4	9	9	61	24
13	4	5	4	5	4	4	3	5	5	5	10	9	63	24
14	4	4	5	3	4	4	5	3	3	4	8	8	55	24
$\sum$	56	60	57	60	55	60	60	58	56	58	110	115	772	332
$\overline{X}$	4.31	4.62	4.38	4.62	4.23	4.62	4.62	4.46	4.31	4.46	8.46	8.85	59.38	25.54
S	0.48	0.51	0.77	0.65	0.73	0.51	0.77	0.78	0.75	0.52	0.78	0.38	9.10	0.88
ร้อยละ	33.14	35.50	33.73	35.50	32.54	35.50	35.50	34.32	33.14	34.32	65.09	68.05	84.84	85.13

ภาคผนวก ง

หนังสือราชการ



ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโสกเลี้ยวแสนสุข

ด้วย นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๒๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเรียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/๖๓๗ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง

ด้วย นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๒๐๓ นักศึกษาปริญญาโท .. สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเรียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☑ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว๓๗ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล

ด้วย นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๒๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเรียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☑ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ที่ อว ๐๖๓๙.๐๒/ว๓๗ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน อาจารย์ ดร.สุมาลี พลขุนทรัพย์

ด้วย นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๒๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเรียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☑ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์



ที่ อว ๖๖๖๐.๐๔/๖๐๖๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อาจารย์ปิยวรรณ กันหอง

ด้วย นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง รหัสประจำตัว ๖๕๘๑๐๑๔๐๒๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเรียนตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เกี่ยว
- ☑ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ดุลินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓ ๗๓๒ ๖๖๖

ที่ ศ๖๐๖๐๔/๐๒๖๐๐๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ธนพล เอกพจน์

ด้วย นางสาวรัญญรัตน์ จันหร่แสง รหัสประจำตัว ๖๕๒๒๐๑๐๔๐๒๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ คณะมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☑ ตรวจสอบด้านภาษา
☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ดูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓ ๗๑๒ ๖๖๖

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ธัญญรัตน์ จันทร์แสง, วนิดา ผาระนัด และภูษิต บุญทองเถิง. (2568). การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบชุดฝึกทักษะ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,* 19(3), กันยายน-ธันวาคม.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวธัญญรัตน์ จันทร์แสง

ที่อยู่ปัจจุบัน 167 หมู่ 2 ตำบลห้วยโจด อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2562 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาวิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2567 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม